

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા

દાદાસાહેબ, ભાવનગર.

ફોન : ૦૨૭૮-૨૪૨૫૩૨૨

૩૦૦૪૮૪૬

સંપાદકીય-નિવેદન.

સંવત્ ૨૦૦૧ નું અમારું ચાતુર્માસ પાલણપુરમાં હતું, સમયે બીકાનેરવાલા સુપ્રસિદ્ધ ઇતિહાસજ્ઞ અને ‘યુગપ્રધાન જનચંદ્રસૂર’ આદિના લેખક શ્રીમાન્ ગગરચંદ્રજી ટાનુ’ આવવું ત્યાં થયું. પ્રસંગે વાત નીકળતાં તેમણે જણાવ્યું ‘શ્રીમાન્ દેવચંદ્રજી મહારાજની કેટલીએક અપ્રકાશિત બોનો સંગ્રહ અમારી પાસે છે, જે કોઈ પ્રકાશિત કરવા ગાહે બાપી દઈએ, ઉત્તરમાં મોકલવાનું સૂચન કરવાથી તેમણે નકલો મોકલી, તે ઉપરથી આચાર્યપ્રવર શ્રીમાન્ જિન-સૂરજી મહારાજનાં વિદ્વાન શિષ્ય શ્રીભદ્રમુનિજીએ હિ અનુસાર અર્થવિચારણાપૂર્વક શોધીને પ્રેસકૌપી તૈયાર તેને પ્રેસમાં મોકલી છપાવવું શરૂ કર્યું. તે વખતે જે ફાર-સમાસ થવા સંભવ હતો, પરંતુ તેના ઉપર ૪ પેજનું વધી જવાથી મુદ્રિત પૂર્વકૃતિઓમાંથી વૈરાગ્યરસપોષક ગી સજ્જાયો દાખલ કરીને ત્રણ ફારમની આ પુસ્તિકા ૩ પેજના પૃષ્ઠ ચોથામાં નિર્દિષ્ટ મહાનુભાવોની દ્રવ્યસહા- । પ્રકાશિત થતી વાંચકોના કરકમળમાં સમર્પિત કરાય છે.

।।નું સંશોધન કાળજીપૂર્વક કરવા છતાંયે મતિમંદતાદિના જે કંઈ ભૂલ-ચૂક રહી હોય, તે સુધારીને વાંચવાની । સાથે આ ક્ષુદ્ર લેખિનીને વિરામ દેવાય છે. ઇતિશમ્

૨૦૦૨ આ.
અષાઢ)
। શુક્રવાર
(મારવાડ)

લિ. ૨૧૦ અનુયોગાચાર્ય
શ્રીકેશરમુનિજી ગણિવરવિનેય
બુદ્ધિસાગર ગણિ.

ૐ અહીં નમઃ

અધ્યાત્મતત્ત્વનિધિ પાઠકપ્રવર શ્રીમદ્દેવચંદ્રજી ગણિવરચિત

અપ્રગટ સ્તવનાદિ સંગ્રહ.

પ્રાભાતિક-છંદ (ચૈત્રીય)

ઋષભાદિક જિનવર ચોવીસ, પ્રહ ઊઠી પ્રણમું સુજગીસ;
ચૌદ સયા ખાવન ગણધાર, પ્રણમું પરિભ્રુતે સુખકાર. ૧
લાખ અઠ્ઠાવીસ સહસ અડયાલ, મુનિવર સંખ્યા ચિત્ત અંસાલ;
લાખ ચુર્રમાલીસ સહસ છેંયાલ, ચઉદ સય છ સાહુણી વિશાલ. ૨
શ્રાવક સંઘ તણે પરિવાર, લાખ પંચાવન સમકિત ધાર;
અડતીસ સહસ નવ તત્ત્વના જાણુ, દૃઢધર્મા પ્રિયધર્મ વખાણુ. ૩
એક કોડ ને તેરે લાખ, સત્તોત્તેર હજાર સુભાખ;
શ્રાવિકા જિનશાસન જાણુ, શીલવંત ને વિનય-પ્રધાન. ૪
બૌવિહ સંઘ ચોવીસીમાંહ, નિત નિત પ્રણમું ધરી ઉચ્છાહ;
ત્રીન ભુવન જિનપ્રતિમા જેહ, પ્રહ સમ પ્રણમું આણી નેહ. ૫
વિહરમાન જિનવર છે વીસ, કોડી દોય કેવલી જગીસ;
કોડિ સહસ દો મુનિવર સાર, ચરણ-કમલ વંદું સુખકાર. ૬
જિનવર આણા વરતે જેહ, દર્શન જ્ઞાન પ્રમુખ ગુણગેહ;
દેવચંદ્ર વંદે સુવિહાણુ, ધન ધન જીવિત જન્મ પ્રમાણુ. ૭

ચૈત્યવંદન.

ત્રિભુવન જન આનંદકંદ, ચંદન જેમ શીતલ,
જ્ઞાન ભાનુ ભાસન સમસ્ત, જીવન જગતિ તલ;
ઉત્કૃષ્ટે જિનરાજ દેવ, સત્તરિ સય લહીયે,
નવ કોડિ કેવલી મુનીશ, સહસ નવ કોડી કહીયે. ૧
વર્તમાન જિન ઇશ વીશ, દોય કોડી કેવલી,
સહસ કોડી દુગ સાધુ સંત, વંદો નિત વલી વલી;
પ્રણમી ગણધર સિદ્ધ સર્વ, ખામી સવી જીવ,
આલોઈએ પાતક અઢાર, મિથ્યાત્વ અતીવ. ૨
સુકૃત ક્રિયા અનુમોદી જીવ, ભાવો એમ ભાવન,
તજી હું કર્મ સવી વિભાવ, પરભાવ કુવાસન;
તત્ત્વ-રમણ રસ રંગ રાચી, રત્નત્રય લીનો,
શુદ્ધ સાધનતા રસી, નિજ અનુભવ ભીનો. ૩
કરી કર્મ ચકચર ભૂરિ, કેવલ પદ પામી,
અવ્યાબાધ અનંત શાંત, લહીશ હું સ્વામી !;
એ રુચિ એ સાધન સદૈવ, કરતાં સુખ લહીયે,
દેવચંદ્ર સિદ્ધાંત તત્ત્વ, અનુભવ રસ ગહીયે. ૪

પાર્શ્વ જિન ચૈત્યવંદન.

જય જિણુવર જય જગનાહ, જય પરમ નિરંજણ,
જય પરમેશ્વર પાસનાહ, દુખ દોહગ ભંજણ;
વામા ઉરવર હંસલો એ, મુનિવર મન આધાર,
સમરંતા સેવક ભણી, તું તારે સંસાર. ૧
ચ્યવન ચૈત્ર વદી ચોથ (દિન), નમીયા સુર (નર) ઇંદ,
દશમ પોષ વદી (શુભ સમે), જન્મ થયો જિનચંદ;

મેરુશિખર નવરાવીયો એ, મળી ચોસઠ સુરિંદ,
પાપ પંક નિજ ધોયવા, લેવા પરમાનંદ. ૨
પોષહ વહી ઇગ્યારસે, પ્રભુ સંજમ લોધો,
ધીર વીર ખંતિ પમુહ, ગુણ ગણહ સમિદ્ધો;
લોકાલોક પ્રકાશકર, પામ્યા કેવળ નાણુ,
ચૈત્રહ વહી ચઉથી દિવસ, અતિશય ગુણહ પહાણુ. ૩
શ્રાવણ સુદિ આઠમ દિવસ, જિણ શિવપુર પત્તો,
શ્રી સમ્મેતે અડ અનંત, અવિચલ ગુણ રત્તો;
કલ્યાણુક જિનવર તણા એ, આપે પરમ કલ્યાણુ,
દેવચંદ્ર ગણિ સંશુવે, પાસનાહ જગભાણુ. ૪

* પદ. (ખેર ખેર નહિં આવે-એ રાગ.)

પ્રભુ સ્મરણકી હેવા રે હમકું પ્રભુ

પ્રભુ સ્મરણ સુખ અનુભવ તોલે, નાવે અમૃત કલેવાxરે....હમકું૦૧
એક પ્રદેશ અનંત ગુણાલય, પર્યાય અનંત કહેવા રે....હમકું૦૨
પર્યાય પર્યાય ધર્મ અનંતા, અસ્તિ નાસ્તિ દુગણેવા રે....હમકું૦૩
પ્રભુ જાને સો સખકું જાને, શુચિ ભાસન પ્રભુ સેવા રે....હમકું૦૪
દેવચંદ્ર સમ આતમ સત્તા, ધરો ધ્યાન નિત્ત મેવા રે....હમકું૦૫

પદ. રાગ-જયજયવંતી

જ્ઞાન અનંતમયી, દાન અનંત લઈ,
વીર્ય અનંત કરી, ભોગ અનંત હૈ. ૧
ક્ષમા અનંત સંત, મદ્વ અજ્ઞજયવંત;
નિસ્પૃહતા અનંત ભયે, પરમ પ્રસંત હૈ. ૨
સ્થિરતા અનંત વિભુ, રમણ અનંત પ્રભુ;
ચરણ અનંત ભયે, નાથજી મહંત હૈ. ૩

* આ પદો સ્તવનરૂપે બોલાય. x સિરામણ.

દેવચંદ્ર કો હૈ ઇંદ, પરમ આનંદકંદ;
અક્ષય સમાધિ વૃંદ, સમતા કો કંત હૈ. ૪

(જિન ભાલ વર્ણન) પદ. રાગ-નાયકી.

જિનજી ! તેરા ભાલ વિશાલા.

સિત અષ્ટમી શશિ સમ સુપ્રકાશા, શીતળ ને અણિયાલા. જિનજી. ૧
ઉત્તમ જનકો સિદ્ધશિલાકા, અનુભવ હેતુ ઉરાલા;
સમકિત બીજ અંકૂર વૃદ્ધિકા, એહ અમલ xઆલવાલા. જિનજી. ૨
સાધકકો સંજમ તરુ રોપણ, એહીજ અનુભવ થાલા.
વળી રેખા નરપતિ સુરપતિકો, હિત ઉપદેશ પ્રણાલા. જિનજી. ૩
ઉર્ધ્વતિલક રેખા યુગ સોહે, ઉપશમ જલધિ ઉછાલા,
દેવચંદ્ર પ્રભુ ભાલ અનુપમ, સમતા સરોવર પાલા. જિનજી. ૪

(જિન ભૂ વર્ણન) પદ. રાગ-સારંગ.

અતિ નીકે ભૂ જિનરાજ કે (૨)

અંક રતન ધુતિ સળ હારી, શ્યામ સુકોમળ નાબુકે....અતિ ૧
મોહ મદન અરિ વિજય કરનકો, માનુ કૃપાણ સુસાજકે. અતિ ૨
કર્મ કટક નિવારનકો ધન, ધનુષ વિવેક સુરાજ કે....અતિ ૩
બ્રમર પંક્તિ મુખકજ રસ લીની, અંકૂરે ગુણ રાજકે....અતિ ૪
દેવચંદ્ર ભવજલધિ તરનકો, સદ એ શ્યામ જહાજ કે....અતિ ૫

(જિન નયન વર્ણન) પદ. રાગ-કનડો.

નીકે નયન તુમારે હો જીનજી. (૨)

સકલ વિશેષ સામાન્ય વિલોકને, માર્તુદ્રય ગુણ સારે. હો જિનજી ૧
નિઃસ્પૃહતા પ્રભુતાકે ભાજન, ભવિકું લાગત પ્યારે. હો જિન ૨
સમતા મોહન ખોહન મમતા, અતિ તીખે અણિયારે. હો જિન ૩

x ક્યારો.

યાકી સ્થિરતા જે જન લીને, તિણુ નિજ કાજ સમારે. હો જિન૦ ૪
દેવચંદ્ર દુગ છવિ અતિ અદ્ભુત, દો દુગમેં અવતારે. હો જિન૦ ૫

(જિન નાસિકા વર્ણન.) પદ—રાગ—કેરબો.

અતિ અદ્ભુત પ્રભુકી નાસિકા (૨)

તીન ભુવનમેં ઉપમા નાંહિ, અવિનાશી સુખ વાસિકા. અતિ૦ ૧
મોહ મહારિપુ કંદ નિકંદન, વિજય પતાકા આસિકા. અતિ૦ ૨
નિર્વિકાર પદ રસિક ભવિકકું, ભક્તિ પ્રમોદ ઉદ્ધાસિકા. અતિ૦ ૩
નિશ્ચય રત્નત્રયી આરાધન, સાધન માર્ગ વિકાશિકા. અતિ૦ ૪
દેવચંદ્ર મુખકજ પ્રતિબોધન, ચંદ્રકળા સુપ્રકાશિકા. અતિ૦ ૫

(જિન શ્રવણ વર્ણન.) પદ. રાગ—કેદાર.

સુંદર શ્રવણકો આકાર, જિન ! તેરે શ્રવણકો આકાર;
ભવ સમુદ્ર જલ પાર ઉતારન, પોતકે અનુહાર. સું. ૧
અનાદિ વિભાવ કાંકર નિકાસન, પાકપાત્ર સમ સાર. સું. ૨
મહા મોહકો જહર હરણકું, ગરુડ પક્ષ અવિકાર. સું. ૩
વિશદ બોધ મુક્તાકુળ પ્રગટન, અવધિ મડુકી (?) ચાર. સું. ૪
દેવચંદ્ર પ્રભુ શ્રવણ સ્તવનસેં, પરમ સૌખ્ય વિસ્તાર. સું. ૫

(જિન મુખ વર્ણન.) પદ. રાગ—મલ્હાર.

હું તો પ્રભુ ! વારી છું તુમ મુખની, હું તો જિન બલિહારી તુમ મુખની;
સમતા અમૃતમય સુપ્રસન્ન નિત, રેખ નહિ રાગ રૂખની. હું તો૦ ૧
બ્રમર અર્ધશશિ ધનુહ કમલ દલ, કીર હીર પુનમ શશિની;
શોભા તુચ્છ થઈ પ્રભુ દેખત, કાયર હાથ જેમ અસિની. હું તો૦ ૨
મનમોહન તુમ સન્મુખ નિરખત, આંખ ન તૃપતિ અમચી;
મોહ તિમિર રવિ હર્ષ ચંદ્ર છવિ, મૂરતિ એ ઉપશમચી. હું તો૦ ૩
મનની ચિંત મિટી પ્રભુ ધ્યાવત, મુખ દેખતાં તનુની;

ઈંદ્રિય તૃષા ગઈ સેવતાં, ગુણ ગાવંતાં વચનની. હું તો ૪
મીન ચક્રોર મોર મતંગજ, જલ શશિ ઘન નિજ વનથી;
તેમ મુજ પ્રીતિ સાહેબ સુરતથી, ઔર ન આહું મનથી. હું તો ૫
જ્ઞાનાનંદન જગ આનંદન, આશ દાસની ઇતની;
દેવચંદ્ર સેવનમેં અહનિશ, રમજો પરિણુતિ ચિત્તની. હું તો ૬

શ્રી ઋષભજિન સ્તવન. (રાગ-પ્રભાતી)

આજ આનંદ વધામણા, આજ હર્ષ સવાઈ;
ઋષભ જિનેશ્વર વંદીયે, અનુપમ સુખદાઈ. આજ ૧
સારથવાહ ભવે લહી, શુચિ રુચિ હિતકારી;
આનંદ વૈદ્ય ભવે કરી, મુનિ સેવા સારી. આજ ૨
ચક્રી ભવ સંજમ લહી, થાનક (વીસ) આરાધી;
સર્વાર્થસિદ્ધથી ચવી, જિન પદવી લાધી. આજ ૩
કાળ અસંખ્ય જિન ધર્મનો, પ્રભુ વિરહ મિટાયો;
ગણધર મુનિ સંઘ થાપના, કરી સુખ પ્રગટાયો. આજ ૪
મરુદેવા સુત દેખતાં, અનુભવ રસ પાયો;
દેવચંદ્ર જિન સેવના, કરી સુજસ ઉપાયો. આજ ૫

ચૂડા નગરસ્થ શ્રી સુવિધિનાથ-સ્તવન.

નાનો નાહલોરે-એ દેશી

સુવિધિ જિનેશ્વર! વીનતીરે; દાસતાણી અવધાર સાહેબ! સાંભળો રે.
ત્રિભુવન ભણુગ આગળે રે, કહેવો તે ઉપચાર. સા ૧
પ્રભુ છો પરમ દયાનિધિ રે, સેવક દીન અનાથ. સા
ઉવટ ભવ ભમતાં ભણી રે, તુઝ શાસન વર સાથ. સા ૨
મેં પુદ્ગળ રસ રીઝથી રે, વિસાર્યો નિજ ભાવ. સા
*આપા પર ન પિછાણીઓરે, પોખ્યો વિષય વિભાવ. સા ૩

* આત્મા.

પુણ્ય ધર્મ કરી થાપીયો રે, વિષય પોષ સંતોષ. સાં
કારણ ક્રરજ ન ઓળખ્યો રો, કીધો રાગને રોષ. સાં ૪
પ્રભુ આણી ચિત્ત નવી રમી રે, સેવ્યો પાપ સ્થાન. સાં
મમતા મદ માતો થકો રે, ચિત્ત ચિતે દુર્ધ્યાન. સાં ૫
રામાનંદન x પ્રભુ મલ્યો રે, સુગ્રીવ ભૂપ કુલ ચંદ. સાં
શ્વેત વર્ણ ધ્વજ + મીનનો રે, સમતા રસ મકરંદ. સાં ૬
ચૂડાપુરે ચૂડામણિરે, મનમોહન જિનરાય. સાં
દેવચંદ્ર પદ સેવતાં રે, પરમાનંદ સુખ પાય. સાં ૭

ફલોધી મંડન શ્રી શીતલનાથ સ્તવન.

શ્રી શીતલ જિન સેવિયે રે લો, મન ધરિ ભાવ અપાર રે વાલેસર,
હીંસેડું હરખે હીયડો રે લો, દેખણુ તુઝ દિદાર રે વાં શ્રીં ૧
સેવક જાણી આપણો રે લો, જો ધરસો નહિ નેહ રે વાં
ભગત વચ્છલનો બિરુદ તો રે લો, કેમ પાળશે એહરે વાં શ્રીં ૨
આશ ધરી આવે જિકે રે લો, આસંગાયત દાસ રે વાં
આશા પૂરણુ સુરમણિ રે લો, કરી તુઝ પર વિશ્વાસ રે વાં શ્રીં ૩
ઓળ મજાઠ તણી પરે રે લો, રાખે જે મન રંગ રે વાં
તેહને વંછિત આપીયે રે લો, કર અપણાયત અંગ રે વાં શ્રીં ૪
વચણુ નિવાહૂ મુઝ મળ્યો રે લો, અંતરજામી સ્વામ રે વાં
ક્ષણુ બોલે પલટે ક્ષણે રે લો, નાંહિ તેહશું કામ રે વાં શ્રીં ૫
આશ ધરું એક તાહરી રે લો, અવર નહિં વિશ્વાસ રે વાં
નામ સુણીને તાહરો રે લો, મનમેં ધરું ઉલ્લાસ રે વાં શ્રીં ૬
તુંહીજ મુઝ મન હંસલો રે લો, તુંહીજ મુઝ ઉર હાર રે વાં
આણુ ધરું શિર તાહરી રે લો, એ માહરી એકતાર રે વાં શ્રીં ૭

તુંતર + સાહિબ સેવતાં રે લો, સેવકના ગુણ જાય રે વાં
 ગિક્યા નિરવાહુ ગુણી રે લો, તકીયેં તાસ સહાય રે વાં શ્રીં ૮
 ક્ષણ રાચે વિરચે* ક્ષણે રે લો, જે સ્વારથીઆ મીત રે વાં
 પ્રારથીયા પહિડે જિકે રે લો, તેહશું કેવી પ્રીત રે વાં શ્રીં ૯
 જે મનના (સંશય હણે) રે લો, ઉપગારી થિર ટેક રે વાં
 જે ગુણ અવગુણ ઝોળખે રે લો, મળીયેં તસુ સુવિવેક રે વાં શ્રીં ૧૦
 જે ચાહે આપણ લણી રે લો, નિત નિત નવલે હેજ રે વાં
 તેહને વંછિત આપતાં રે લો, કિણ વિધ કીજે જેજ x રે વાં શ્રીં ૧૧
 સેવક નિત સેવા કરે રે લો, પણ ન લહે બક્ષીસ રે વાં
 પાર પખી એમ પ્રીતડી રે લો, કેમ ચાહે જગદીસ રે વાં શ્રીં ૧૨
 સેવકને જો આપીયે રે લો, વાર એક શાબાસ રે વાં
 તો હરખે સેવક રહે રે લો, જાં જીવે તાં પાસ રે વાં શ્રીં ૧૩
 જ્યાં લગી ભવમેં હું ભમું રે લો, ત્યાં લગી તું મહારાજ રે વાં
 સેવક જાણી નિવાજીયે રે લો, નાથ ગરીબનિવાજ રે વાં શ્રીં ૧૪
 તું સુખદાયક નાથ તું રે લો, તુંહીજ મુઝ શિરસાહ રે વાં
 અવર રંક કોણ આસરે રે લો, લહી સાહિબ ગજગાહ રે વાં શ્રીં ૧૫
 જિન મુખ દીઠાં હી થકાં રે લો, અળગા ગયા ઉદ્દેગ રે વાં
 સુખ સંપત્તિ મન કામના રે લો, આય મળી મુઝ વેગ રે વાં શ્રીં ૧૬

કળશ.

એમ સયલ સુખકર દશમ જિનવર, નામ શીતળ શીતલો,
 લેલ્યો ફલૌધી પુર મનોહર જ્ઞાન ચારિત ગુણનીલો;
 ઉવઝાય વર રાજસાર વાયક, જ્ઞાનધર્મ મુણિંદ એ,
 ગણિ રાજહંસ સુસીસ દેવચંદ્ર લલ્યો સુખ આણુંદ એ. ૧૭

+ તમારા શિવાય છતર-અન્ય. * નાપુશ્ક. x ઠીલ.

શ્રી ધર્મનાથ સ્તવન. (રાગ-સારંગ.)

હમ ઇશ્કી જિન ગુણ ગાન કે (૨)

પુણ્ણલ રુચિસું વિરસી રસીલે, અનુભવ અમૃત પાન કે. હમ૦ ૧
કે ઇશ્કી વનિતા મમતા કે, કે ઇશ્કી ધન ધાન કે,
હમ તો લાયક સમતા નાયક, પ્રભુ ગુણ અનંત ખજાન કે. હમ૦ ૨
કેઇક રાગી હૈ નિજ તનકે, કે અશનાદિક ખાન કે,
કે ચિંતામણિ સુરતરુ ઇચ્છક, કેઇ પારસ પાહાન કે. હમ૦ ૩
ચિદાનંદધન પરમ અરૂપી, અવિનાશી અમ્લાન કે,
હમ લયલીન પીન હૈ અહુનિશિ, તત્ત્વરસિક કે તાન કે. હમ૦ ૪
ધર્મનાથ પ્રભુ ધર્મ ધુરંધર, કેવલ જ્ઞાન નિધાન કે,
ચરણ શરણ તે જગત શરણ હૈ, પરમાતમ જગ ભાન કે. હમ૦ ૫
ભીતિ ગઈ પ્રગટી સખ સંપત્તિ, અભિલાષી જિન આણ કે,
દેવચંદ્ર પ્રભુ નાથ કિયો અખ, તારણ તરણ પિછાન કે. હમ૦ ૬

શ્રી શાંતિનાથ સ્તવન.

શાંતિ જિનેશ્વર લેટીયે રે, શાંત સુધારસ રેલ. જયો જિનશાસને રે.
પુષ્કરાવર્ત જલધર સમે રે, સૌંચવા સમકિત વેલ. જયો૦ ૧
માત અચિરા ઉર હંસલો રે, વિશ્વસેન રાય મલ્હાર. જયો૦
લાખ વરસ સવી આઉખો રે, ધનુષ ચાલીસ તનુ ધાર. જયો૦ ૨
કુમર મંડલિક ચક્રીપણે રે, જિનપણે સહસ પચીસ. જયો૦
વર્ષ લગી ભોગવી સંપદા રે, નિપજી સિદ્ધિ જગીસં. જયો૦ ૩
નામથી વિઘ્ન સવી ઉપશમે રે, સેવતાં પરમાનંદ. જયો૦
ઉપશમ મંગલ લીલના રે, સ્વામી છો કલ્પતરુ કંદ. જયો૦ ૪
દેવ ગુરુ શુદ્ધ સત્તા થકી રે, નિર્મલ સુખ સુવિશાળ. જયો૦
દેવચંદ્ર શાંતિ સેવા કરો રે, નિત વધે મંગલમાળ. જયો૦ ૫

શ્રી નેમિનાથ-સ્તવન. (રાગ-સારંગ)

આયો રી ઘન ઘોર ઘટા કરકે (૨) ....
 રહત પપીહા પિઉ પિઉ પિઉ પિઉ, (પિઉ પિઉ) સર ધરકે. આયો ૧
 વાદર ચાદર નલ પર છાઈ, દામિની દમકતી ઝરકે;
 મેઘ ગંભીર ગુહિર અતિ ગાજે, વિરહિની ચિત્ત થરકે. આયો ૨
 નીર છટા વિકટા સી લાગત, મંદ પવન ફરકે,
 નેમિનાથ પ્રભુ વિરહ વ્યથા તવ, અંગ અંગ કરકે. આયો ૩
 દુર્દુર મોર શોર ભર સાલત, રાણુલ દિલ પરકે,
 દેવચંદ્ર સંયમ સુખ દેતાં, વિરહ ગયો ટરકે. આયો ૪

(૨) રાગ કેદારો. (સુવિધિ જિનેશ્વર પાય નમીને)

વાલાજી વીનતડી એક મારી, ધીરું બોલે રાણુલ નારી રે;
 હું દાસી છું શ્રી પ્રભુજીની, પ્રભુ છો પર ઉપકારી રે. વા ૧
 પ્રેમ ધરી મુજ મંદિર આવો, પૂરવ નેહ સંભારી રે;
 સજ્જન પ્રીતિ મધુરતા સ્વાદે, અમૃત દીધ ઉવારી રે. વા ૨
 એક વાર જો વચન નિવાહી, દેતા જો કરતાળી રે;
 તોરણથી ચાલ્યા રથ વાળી, એ શી પ્રીતિ સંભાળી ? રે. વા ૩
 લોક કહે જે પ્રીત ન પાળી, એ સાચી પ્રીત નિહાળી રે;
 મોહ વિલાવ ઉપાધિથી ટાળી, આત્મ સમાધિ દેખાળી રે. વા ૪
 અષ્ટ ભવો લગી નેહ નિવાહ્યો, નવમે ભવ પલટાયો રે;
 ગુણ રાગે હો રાગ ઉપાયો, પરમ તત્ત્વ નિપજાયો રે. વા ૫
 રસકૂંપી રસ લોહને વેધે, કંચનતા પ્રગટાવે રે;
 નેમ પ્રેમ રસ વેધી રાણુલ, ભવ ભય વ્યાધિ મિટાવે રે. વા ૬
 સાચી પ્રીત રાજમતી રાખી, અવિહુડ રંગ સદાઈ રે;
 દેવચંદ્ર આણા તપ સંયમ, કરતાં સિદ્ધિ નિપાઈ રે. વા ૭

શ્રી જગવલ્લભ પાર્શ્વજિન સ્તવન.

જગવલ્લભ જિનરાજજી !, અરજ એક અવધારો જી;
 કૃપા કરી ભવજલધિથી, મુજને પાર ઉતારો જી. જગ૦ ૧
 જગતારક જગનાથ તું, જિન સ્વારથ જગ બ્રાતા જી,
 સારથવાહુ નિર્યામિકો, જગવચ્છલ જગ માતા જી. જગ૦ ૨
 એહવા જાણી આશ્રયો, નિજ શિવસુખ હેતે જી;
 ગુણ અનંતતા સ્વામિની, યજીણ ન થાવે દેતે જી. જગ૦ ૩
 પ્રભુ ભાષે સંવરપણે, શુદ્ધાતમ ભાવો જી;
 સ્યાદ્રાદ એકત્વતા, તો મુઝ સરિખા થાવો જી. જગ૦ ૪
 વલ્લભતા તેથી અછે, જિન પ્રવચન ઉપગારે જી;
 પણ આદરતાં દોહિલો, છતે મોહ પરિવારે જી. જગ૦ ૫
 તેણે પ્રભુ તેહવું કરો, નાશે મોહ અજ્ઞાનો જી;
 મોટાની મુનજર થકી, ધાયે સહુ આસાનો જી. જગ૦ ૬
 કૃપાસિન્ધુ જિનજી કહ્યો, છએ દ્રવ્ય નિજ ભાવે જી;
 નિજ ચથાર્થતા સદ્દેહો, અનેકાન્તતા દાવે જી. જગ૦ ૭
 ગ્રહણગ્રહણ પરીક્ષણી, કારણ કારજ જોગે જી;
 ભેદાભેદ અનંતતા, જાણો નિજ ઉપયોગે જી. જગ૦ ૮
 સ્વ સ્વરૂપ નિજ આચરો, નિમિત્ત અને ઉપાદાને જી;
 યોગ અવંચકતા કરી, નિર્મળ વધતે ધ્યાને જી. જગ૦ ૯
 એહવા ગુણ જેહના અછે, સકળ શુદ્ધતા ભાસે જી;
 તર્યા તરે છે જેહથી, તરશે તાસ અભ્યાસે જી. જગ૦ ૧૦
 પ્રભુજીને અગ્રેસરી, આગમ અગમ પ્રભાવી જી;
 જિનજી પરમ કૃપા કરી, તેહથી ભેટ કરાવી જી. જગ૦ ૧૧

જરમ પ્રમોદ થયો હવે, જે મળ્યો શ્રુત સફલાવે જી;
સ્વાદ્વાદ અનુભવ કરી, સાધો સિદ્ધ સ્વભાવે જી. જગ૦ ૧૨
ત્રેવીસમો જિનરાજજી, સુપ્રસાદે આરાધે જી;
દેવચંદ્ર પદ તે લહે, પરમ હર્ષ તસુ વાધે જી. જગ૦ ૧૩

પાર્શ્વનાથ સ્તવન. (શી કહું કયની મારી...રાજ-એ રાગ)

મુઝને દાસ ગણીજે રાજ, પાર્શ્વજી ! અર્જ સુણીજે.
અવસર આજ પૂરીજે રાજ, પાર્શ્વજી અર્જ સુણીજે. (આંકડી)
વામાનંદન તું આનંદન, ચંદન શીતલ ભાવે,
હું નિકંદન ગુણે અનિંદન, કીજે વંદન ભાવે રાજ. પાર્શ્વજી ૧
તુંહીજ સ્વામી અંતરજામી, મુઝ મનનો વિસરામી;
શિવગતિગામી તું નિષ્કામી, બીજા દેવ વિરામી રાજ. પાર્શ્વજી ૨
મૂરતિ તારી મોહનગારી, પ્રાણ થકી પણ ખ્યારી;
હું બલિહારી વાર હઝારી, મુઝને આશ તુમ્હારી રાજ. પાર્શ્વજી ૩
જે એકતારી કરે અતારી (?), લીજે તેહને તારી;
પ્રીતિ વિચારી સેવક સારી, દીજે કેમ વિસારી રાજ. પાર્શ્વજી ૪
વિઘન વિહારી સ્વામી સંભારી, પ્રીતિ ખરી મેં ધારી;
શંક નિવારી ભાવ વધારી, વારી તુઝ ચરણારી રાજ. પાર્શ્વજી ૫
મિલ નર નારી બહુ પરિવારી, પૂજ રચે તુઝ સારી;
દેવચંદ્ર સાહિબ સુખદાઈ, પૂરો આશ હમારી રાજ. પાર્શ્વજી ૬

ગોડી પાર્શ્વ જિન સ્તવન.

જગજીવન ત્રેવીશમા, ગિરુઆ ગોડી પાસ લાલ રે;
દરિસણ દેખણ દેવનો, અછે અધિક ઉલ્લાસ લાલ રે. જગ૦ ૧
સુણ સુણ સુણ સુણ સાહિબા !, દાસ તણી અરદાસ લાલ રે;
આસ કરે જે આપની, પૂરજો તસ આસ લાલ રે. જગ૦ ૧

મન તન વિકસે હો માહરો, દીઠે તુઝ દીદાર લાલ રે;
 મોહન મૂર્તિ મન વસી, સહજ સલ્લખી સાર લાલ રે. જગ૦ ૩
 નામ સુણતાં જેહનો, વિકસે સાતે ધાત લાલ રે;
 તે જો સન્મુખ ભેટીયે, તો કહો કેહવી વાત લાલ રે. જગ૦ ૪
 જે દિન પ્રભુ પય પૂજશું, તે દિન ધન્ય વરણીશ લાલ રે;
 તુઝ દર્શન વિષુ દીહડા, લેખેમે' ન ગણીશ લાલ રે. જગ૦ ૫
 મહેર નજર કરી મુઝ પરે, અવગુણુ ગુણુ કરી લેહ'લાલ રે;
 સેવક જાણી દયા કરી, અવસર દરિસણુ દેહ લાલ રે. જગ૦ ૬
 આઠ પહોર સમરણુ કરે, ધરી ખરી એકતાર લાલ રે;
 તે આકરની સ્વામીજી !, કીજે અવશ્ય સંભાર લાલ રે. જગ૦ ૭
 ફર થકા પણુ ગુણુ ઓહે, પાળે અવિહડ પ્રીત લાલ રે;
 પાસ જિનેશ્વર ! તેહની, કીજે હરવિધ ચિંત લાલ રે. જગ૦ ૮
 અળગા પણુ તે દૂંકડા, જેહ વસે મન માંચ લાલ રે;
 પાસ થકા પણુ ટાળીયે, જે દીઠા ન સુહાય લાલ રે. જગ૦ ૯
 દીઠાં દુઃખ દોહગ ટળે, ભેટ્યાં ભાવઠ બાય લાલ રે;
 પાપ પણુસે પૂજતાં, સેવતાં સુખ થાય લાલ રે. જગ૦ ૧૦
 તું જગવલ્લભ જગગુરુ, તુંહીજ દીનદયાળ લાલ રે;
 તુંહીજ સેવક-જન તણા, ટાળે સકળ જંજાળ લાલ રે. જગ૦ ૧૧
 ફર થકાં પણુ માહરો, તુંહીજ જીવન પ્રાણુ લાલ રે;
 નજર તળે આવે નહિ, બીજો દેવ અજાણુ લાલ રે. જગ૦ ૧૨
 તુઝ સમરણુ મનમે' કરું, નામ જપું તુમ જીહ લાલ રે;
 તુઝ દરિસણુની આશથી, બોલે છે મુઝ દીહ લાલ રે. જગ૦ ૧૩
 દીપચંદ્ર સફગુરુ તણો, શિષ્ય કહે જિનરાજ લાલ રે;
 દેવચંદ્રની મન રળી, પૂરજો મહારાજ લાલ રે. જગ૦ ૧૪ ।

દીવાળી-સ્તવન.

આજ મારે દીવાળી થઈ સાર, જિન મુખ દીઠાંથી; (આંકડી)
 અનાદિ વિલાવ તિમિર રચણીમેં, પ્રભુ દર્શન આધાર રે;
 સમ્યક્ દર્શન દીપ પ્રકાશ્યો, જ્ઞાન જ્યોતિ વિસ્તાર. જિન૦ ૧
 આતમ ગુણ અવિરાધન કરુણા, ગુણ આનંદ પ્રમોદ રે;
 ચરભાવે અરક્ત દ્વિષતા, મધ્યસ્થતા સુવિનોદ. જિન૦ ૨
 નિજ ગુણ સાધન રસિય મૈત્રી, સાધ્યાલંબી રીતિ રે;
 સમ્યક્ સુખડી રસ આસ્વાદી, ઘૃત તંબોલ પ્રતીતિ. જિન૦ ૩
 જિનમુખ દીઠે ધ્યાન આરોહણ, એહ કલ્યાણક વાત રે;
 આતમ ધર્મ પ્રકાશ ચેતના, દેવચંદ્ર અવદાત. જિન૦ ૪

શ્રી અષ્ટાપદ-સ્તવન

ભેટો ભેટો શિવસુખ કાજ, ભવિજન ! એ તીરથને,
 મેટો મેટો મોહ અનાદિ, ભવ ભવના સંકટને. (એ ટેક)
 શ્રી અષ્ટાપદ ગિરિવર ઊપર, જિનવર ચૈત્ય જુહારો;
 ભરત ભૂપ કૃત ચૌમુખ સુંદર, શિવસુખ કારણ ધારો. ભેટો૦ ૧
 બહુ ભવસંતતિ કર્મ સહિત પણ, જે ભેટે એ ઠામ;
 શ્વેત્ર નિમિત્તે શુચિ પરિણામે, પામે નિજ ગુણ ધામ. ભેટો૦ ૨
 ઋષભ જિનેશ્વર પરમ મહોદય, પામ્યા ઈશુ ગિરિ શૃંગે;
 ચિદાનંદધન સંપત્તિ પૂરણ, સિદ્ધા બહુ મુનિ સંગે. ભેટો૦ ૩
 ભરત મુનીશ્વર આતમ સત્તા, પ્રગટપણે ઈહાં કીધ;
 ઈશુ પરિપાટ અસંખ્ય સંજમી, સર્વ સંવર પદ લીધ. ભેટો૦ ૪
 જે નિજ સત્તા તત્ત્વ સ્વરૂપે, ધ્યાન એકત્વે ધ્યાવે;
 અનેકાન્ત ગુણ ધર્મ અનંતા, થાવે નિર્મળ ભાવે. ભેટો૦ ૫
 તેહનું કારણ આતમ ગુણત્રય, તમુ કારણ જિનરાજ;
 ભમુ બહુમાન ભાન હેતુ એ, તેમ એ ભવોદયિ પાજ. ભેટો૦ ૬

મિથ્યા મોહ વિષય રતિ ધીઠી, નાશે તીરથ દીઠી;
 તત્ત્વરમણ પ્રગટે ગુણશ્રેણે, સકળ કર્મદળ નીઠી. ભેટોં ૭
 ઠવણા ભાવ નિરોપ ગુણીના, સમતાલંબન જાણી,
 ઠવણા અષ્ટાપદ તીરથવર, સેવો સાધક પ્રાણી. ભેટોં ૮
 ભવ જળ પાર ઉતારણ કારણ, હુઃખ વારણ એ શૃંગ,
 મુક્તિ રમણીનો દાયક લાયક, તેમ વંદો મનરંગ. ભેટોં ૯
 તીરથ સેવન શુચિ પદ કારણ, ધારી આગમ સાખે;
 શાહ આણંદજી ભક્તિ વિશેષે, થાપ્યો ગુણ અભિલાષે. ભેટોં ૧૦
 સાધ્ય દષ્ટિ સાધનની દૃષ્ટે, સ્યાદ્રાદ ગુણવૃંદ;
 દેવચંદ્ર સેવે તે પામે, અક્ષય પરમાનંદ. ભેટોં ૧૧

(૧) શ્રી સમ્મેત શિખર સ્તવન.

શ્રી સમ્મેત ગિરીન્દ !!! હર્ષધરી વંદો રે ભવિકા !
 પૂરવ સંચિત પાપ તુમે નિકંદો રે ભવિકા !
 જિન કલ્યાણક થાનક દેખી આણુંદો રે ભવિકા. ! શ્રી. (ટેક.)
 અજિતાદિક દસ જિનવરૂં રે, વિમલાદિક નવ નાથ;
 પાર્શ્વનાથ ભગવાનજી રે, ઇહાં લદ્યા શિવપુર સાથ. રે,
 ભવિકા. શ્રીં ૧

કલ્યાણક પ્રભુ એકનું રે, થાયે તે શુચિ ઠામ;
 વીસ જિનેશ્વર શિવ લદ્યા રે, તેણે એ ગિરિ અભિરામ રે;
 ભવિકા. શ્રીં ૨

સિદ્ધ થયા ઇણ ગિરિવરે રે, ગણધર મુનિવર કોડિ,
 ગુણ ગાવે, એ તીર્થના રે, સુરવર હોડા હોડિ રે. ભવિકા શ્રીં ૩
 પરમેશ્વર નામે અછે રે, વીસે ટૂંક ઉત્તંગ;
 ચરણ કમલ જિનરાજના રે, સુર પૂજે મનરંગ રે. ભવિકા શ્રીં ૪

ભાવ સહિત લેલ્યો જિભુ રે, ગિરિવર એ ગુણ ગેહ;
જિન તન ફરસી ભૂમિકા રે, ફરસે ધન્ય નર તેહ રે, ભવિકા. શ્રી૦ ૫
નામ થાપના છે સહી રે, દ્રવ્ય ભાવનો હેત;
સંશય તણ સેવો તુમે રે, ઠવણા તીર્થ સમ્મેત રે; ભવિકા. શ્રી૦ ૬
તીરથ દીઠે સાંભરે રે, દેવચંદ્ર જિન વીસ;
શુદ્ધાશય તન્મય થઈ રે, સેવ્યાં પરમ જગદીસ રે. ભવિકા. શ્રી૦ ૭

(૨) વિંડલે બાર ઘણો છે રાજ ! વાતાં કેમ કરો છો-એ રાગ.

લેલ્યો ભાવ ધરી મેં આજ, એ તીરથ ગુણ ગિરુઓ....ટેક૦
જંબુદ્વીપ દક્ષિણ વર ભરતે, પૂરવ દેશ મઝાર;
શ્રી સમ્મેત શિખર અતિ સુંદર, તીરથ મેં સરદાર. લેલ્યો ૧
વીસ જિનેશ્વર શિવપદ પામ્યા, ઈણુ પરવતને શૃંગે;
નામ સંભારી પુરુષોત્તમના, ગુણ ગાવો મનરંગે. લેલ્યો ૨
એમ ઉત્તર દિશિ ઐરવત ક્ષેત્રે, શ્રી સુપ્રતિષ્ઠ નગેન્દ્ર;
શ્રી સુચંદ્ર આદિક જિનનાયક, પામ્યા પરમાનંદ. લેલ્યો ૩
એમ દશ ક્ષેત્રે વીસે જિનવર, એક એક ગિરિવર સિદ્ધ;
તિત્થોગાલી પયજ્ઞા માંહે, એ અક્ષર પ્રસિદ્ધ. લેલ્યો ૪
એ તીરથ વંદે સવી વંદા, જિનવર શિવપદ ઠામ;
વીસે ટૂંક નમો શુભ ભાવે, સંભારી પ્રભુ નામ. લેલ્યો ૫
તરીયે જેહને સંગ ભવોદધિ, ત્રણ રતન જિહાં લહિયે;
જે તારે નિજ અવલંબનથી, તેહને તીરથ કહીયે. લેલ્યો ૬
શુદ્ધ પ્રતીતિ લક્ષિતથી એ ગિરિ, લેલ્યાં નિર્મળ થઈએ;
જિન તનુ ફરસી ભૂમિ દરસથી, નિજ દરસન થિર કરીએ. લેલ્યો ૭
સૂત્ર અર્થધારી પણ મુનિવર, વિચરે દેશ વિહારી;
જિનકલ્યાણક થાનક દેખી, પછી થાય પદ ધારી. લેલ્યો ૮
શ્રી સુપ્રતિષ્ઠ સમ્મેત શિખરની, ઠવણા કરી જે સેવે;

શ્રી શુકરાજ પરે તીરથ ફળ, ઇહાં જોડા પણ લેવે. લેખ્યો ૯
તસુ આકાર અભિપ્રાય તેહને, તે બુદ્ધે તસુ કરણી;
કરતાં ઠવણા શિવ ફળ આપે, એમ આગમે વરણી. લેખ્યો ૧૦
જેણે એ તીરથ વિધિશું લેખ્યો, તે તો જગ ^૧સલહીજે;
તે ઠવણા ભેટાંત અમે પણ, નર ભવ લાહો લીજે. લેખ્યો ૧૧
દશ ક્ષેત્રે એક એક ચોવીસી, વીસ જિનેસર સીજે;
સિદ્ધક્ષેત્ર બહુ જિનનો દેખી, માહરો મનડો રીજે. લેખ્યો ૧૨
દીપચંદ્ર પાઠકનો વિનયી, દેવચંદ્ર એમ ભાસે;
જે જિન ભક્તે લીના ભવિજન, તેહને શિવસુખ પાસે. લેખ્યો ૧૩

(૩) ઘડી એક ઘોને રાણી સુખરા-એ દેશી.

શ્રી સમ્મેતશિખર વરુ, તીરથ સિરદાર;
જિહાં જિનવર શિવપદ વર્યા, મુનિવર ગણધાર. શ્રી સમ્મેત ૧
શ્રી અજિતાદિક જિનવરા, ચૌવિહ સંઘ સમેત;
આઠ્યા એ ગિરિ ઉપરે, ધારી શિવ સંકેત. શ્રી સમ્મેત ૨
કાઉસગ્ગ મુદ્રા ધરી, કરી યોગ નિરોધ;
સકળ પ્રદેશ અકંપના, શૈલેશી શોધ. શ્રી સમ્મેત ૩
કર્મ અઘાતી ખેરવી, અવિનાશી અનંત;
અકુસમાન ગતિથી લહ્યું, એક સમય લોકાંત. શ્રી સમ્મેત ૪
એકાંતિક આત્યંતિકો, નિર્દ્વંદ્વ મહંત;
અઠ્યાબાધપણું વર્યા, કાળે સાદિ અનંત. શ્રી સમ્મેત ૫
સિદ્ધ બુદ્ધ તાત્વિક દશા, નિજ ગુણ આણુંદ;
અચલ અમલ ઉત્સર્ગતા, પૂરણ ગુણવૃંદ. શ્રી સમ્મેત ૬

એ તીરથ વંદન કર્યાં, સહુ સિદ્ધ વંદાય;
સિદ્ધાલંબી ચેતના, ગુણસાધક થાય. શ્રી સમ્મેત ૭
સાધકતા કરતાં થકાં, થાયે નિજ સિદ્ધિ;
દેવચંદ્ર પદ અનુલવે, તત્વાનંદ સમૃદ્ધિ. શ્રી સમ્મેત ૮

શ્રી ઋષભજિન (સિદ્ધાચળજી) સ્તવન. (રાગ ધન્યાશ્રી)

આનંદ રંગ મળે રે આજ મારે, આનંદ રંગ મળે. (૨)
સમિતિ ગુપ્તિ અંતરશુભ્રંગટી, સુમતા સહજ ઢળે. આજ મારે ૧
જ્ઞાન નિધાન પ્રધાન પ્રકાશી, આતમ શક્તિ મળે;
તત્ત્વરમણ નિજ સુખ સંપત્તિકે, અનુલવ રસ ઉછળે. આજ મારે ૨
પરપરિણુતિ ગહન ધૂમશુભ્રંગ, મોહ પિશાચ છળે;
શુદ્ધ સ્વરૂપ એકતા લીને, સળહી દોષ દળે. આજ મારે ૩
પ્રત્યાહાર ધારણા ધારી, ધ્યાન સમાધિ બળે;
સંયોગી નિજ ગુણકે રોધક, કર્મ પ્રસંગ ટળે. આજ મારે ૪
સિદ્ધાચળમંડન પ્રભુ દીઠે, હમ લએ સળળે;
દેવચંદ્ર પરમાતમ દેખત, વંછિત સકળ ફળે. આજ મારે ૫

શ્રી સિદ્ધાચળ સ્તવન. (સિદ્ધાચળગિરિ ભેટ્યા રે-એ ઢળ)

આજ અમ ઘર હરખ ઉમાહો, સકળ મનોરથ ફળીઆ;
શ્રી સિદ્ધાચળ તીરથ ભેટે, લવ લવના દુઃખ ટળીઆ રે. આજ ૧
શ્રી પરમાતમ પ્રભુ પુરુષોત્તમ, જગત દિવાકર દીઠા;
તન મન લોચન અમૃતની પરે, લાગ્યા અતિહી મીઠા રે. આજ ૨
ઋષભ જિનેશ્વર પૂજ્યા ભકતે, મિથ્યા તિમિર હરવા;
શિવસુખ સંપત્તિ સકળ વરવા, નરભવ સફળ કરવા રે. આજ ૩
રાયણ તળે પ્રભુ પગલા વાંધા, દુત્તર ભવ જળ તરવા;
સકળ જિનેશ્વર ઠવણા અરચી, આણા મસ્તક ધરવા રે. આજ ૪

શિવા સોમજી ચૌમુખ ચૈત્યે, આદિનાથ જિનરાજ;
 વંદી પૂજી લાહો લીધો, સાર્યા આતમ કાજ રે. આજ૦ ૫
 એક શત આઠ દેહરી જિનવર, થાપન મહોત્સવ કીધું;
 સુરત લધુ શાખા ઓશવાલે, શાહ કર્મે યશ લીધું રે. આજ૦ ૬
 જીવાશાહે સંઈહત્ય જિનવર, બિંબ પ્રતિષ્ઠા ધારી;
 શાહ કપુર લાર્યા મીઠીએ, મોટી લાજ વધારી રે. આજ૦ ૭
 સંવત સત્તર ઝ્યાસી વર્ષે, જિનશાસન શોભાયે;
 જિનવર બિંબ સ્થાપના હર્ષે, લાલ વિશેષ ઉપાયેરે. આજ૦ ૮
 માહ માસ સુદિ પાંચમ દિવસે, ખરતર ગચ્છ સુખકારી;
 પાઠક દીપચંદ ગણિ કીધી, એહ પ્રતિષ્ઠા સારી રે. આજ૦ ૯
 શ્રી શત્રુંજય ઉપર જિનવર, જે થાપે વિધિ ચુકતે;
 દેવચંદ્ર કહે ધન ધન તે નર, જે લીના જિન ભકતેરે. આજ૦ ૧૦

શ્રી ઋષભજિન સ્તવન.

(પંચડો નિહાળું રે ખીજ જિન તણો રે-એ રાગ.)

ચાલો મોરી સહિયાં ! શ્રી વિમલાચલે રે, તિહાં શ્રી ઋષભ જિણુંદ;
 પૂરવ નવાણું વાર સમોસર્યા રે, કેવળજ્ઞાન દિણુંદ. ચાલો ૧
 શુદ્ધ તત્વ રસીઆ બહુ મુનિવરુ રે, કીધ અન્નેગી ભાવ;
 તેહ સંભારી નમતાં નીપજે રે, નિર્મળ આતમસ્વભાવ. ચાલો ૨
 પાંચ કોડીથી માસી અણુસણે રે, શ્રી પુંડરીક મુનિરાય;
 ચૈત્રી પુનમ સિદ્ધ થયા તિણે રે, પુંડરગિરિ કહેવાય. ચાલો ૩
 વિધિશું જે સિદ્ધાચળ ભેટશે રે, કરી ઉત્તમ પરિણામ;
 નિયમા ભવ્ય કહ્યો તે જિનવરે રે, એ તીરથ અભિરામ. ચાલો ૪
 સુર નર કિન્નર ગુણ ગાવે મુદા રે, પ્રણમે પ્રહસમ રીઝ;
 દેવચંદ્ર એ તીરથ સેવતાં રે, સકળ મનોરથ સીઝ. ચાલો ૫

શ્રી ઋષભજિન-સ્તવન. (રાગ-જોષપુરાની દેશી)

કંચન વરણા હો આદિ જિણુંદા, મારા લાલ હો આદિ જિણુંદા.

ત્રિભુવન તારક હો જ્ઞાન દિણુંદા માં લાં હો. જ્ઞાન દિણુંદા.
 સુગુણ સોભાગી હો ભોગી ઘરના માં લાં હો
 નિજ ગુણ રમતા હો ત્યાગી પરના માં લાં હો ૧
 તુજ વિણ દીઠે હો હું ભવ ભમીઓ માં લાં હો
 કાળ અનંતે હો પરવશ ગમીઓ માં લાં હો
 હવે પ્રભુ મળીયો હો તો દુઃખ ટળીઓ માં લાં હો
 નિશ્ચય મારગ હો મેં અટકળીઓ માં લાં હો ૨
 જિન ગુણ શ્રદ્ધા હો ભાસન તુમચો માં લાં હો
 પ્રભુ ગુણ રમણે હો અનુભવ અમચો માં લાં હો
 શુદ્ધ સ્વરૂપી હો જિનવર ધ્યાને માં લાં હો
 આતમ ધ્યાને હો થઈ એકતાને માં લાં હો ૩
 પુષ્ટ નિમિત્તે હો એકતા રંગે માં લાં હો
 સહજ સમાધિ હો શક્તિ ઉમંગે માં લાં હો
 કારણ જોગે હો કારજ થાયે માં લાં હો
 કારજ સિદ્ધે હો કારણ ઠાયે માં લાં હો ૪
 તેણે ચિર ચિત્તે હો અરિહા ભજીએ માં લાં હો
 પરપરિણતિની હો આલ તે તજીએ માં લાં હો
 અતિશય રાગે હો ભવસ્થિતિ પાકે માં લાં હો
 સાધન શકતે હો વિગતે થાકે માં લાં હો ૫
 નાભિનંદન હો શત્રુજય સોહે માં લાં હો
 જસુ પય વંદી હો ગુણ આરોહે માં લાં હો
 મુનિવર કોડી હો તિહાં સવિ પહોંતા માં લાં હો
 પરમ પ્રભુના હો ધ્યાનને ધરતા માં લાં હો ૬
 જિન ગુણ ગાવા હો જે અતિ હર્ષે માં લાં હો
 પૂર્ણાનંદ હો તે આકર્ષે માં લાં હો

આતમ સત્તા હો જિનસમ પરખે માં લાં હો
શાન્ત સુધારસ હો તે નિત વરખે માં લાં હો ૭
એમ નિજ કારજ હો સાધન રમીઆ માં લાં હો
જિનપદ સેવા હો લકતે ઉલ્લસીઆ માં લાં હો
શક્તિ અનંતી હો વિગતે સાધે માં લાં હો
દેવચંદ્રનો હો પદ આરાધે માં લાં હો ૮

શ્રી શત્રુજય ચૈત્ય પરિપાટી.

નમવિ અરિહંત પયણંતગુણ આગરા,
અવિય કમ્મદુગા સિદ્ધ સુહસાગરા;
તીસ છગ (૩૬) ગુણ જી આધાર સૂરીસરા,
વાયગા ઉત્તમા નાણ વાયણધરા. ૧
વિષ સમા કામભોગાદિ સવિ પરિહરી,
શુદ્ધ શિવ સાધવા સાધના આદરી;
ઠાણ એકાંત તિત્થાદિ સુચિ વાસિણો,
દુવિહ તપ સંગયા વંદિમો યતિગણો. ૨
જયવિ જગમાંહિ જિય ઠાણિ જિય ગુણ લહે,
તેણ થાનક લણી તેહ ઉત્તમ કહે;
જગત ઉપગારી પરસિદ્ધ ખહુ ગુણ થવે,
મુનિ લણી જિણવરા સિદ્ધ કારણ ચવે. ૩
તીર્થકર કેવલી સુયધરા મુનિવરા,
ભાસએ તીર્થ જંગમ તહા થાવરા;
જંગમ તીર્થ પરસિદ્ધ ગુણ ગણ ભરા,
તીર્થ થિર પંચ મુજેહ જે અણસરા. ૪
તેણ વિમલાચલો તિત્થ ગુણ આગરો,
મુનિ ગણે સંશુઓ ગરિમ ધીરમ ધરો;

રિસહ જિણુરાય બહુવાર જિહાં આવીયા,
 પુંડરીકાદિ મુણિ સિદ્ધ પય પાવીયા. ૫
 વિમલગિરિ નામ જે ભત્તિભરથી જવે,
 સિદ્ધગિરિ દંસણુ સુલહખોહી હવે;
 ફાસણા (ગિરિ તણી) કમ્મ રય ખોહણી,
 સમ્મદંસણુ પમુહ ગુણહ આરોહણી. ૬
 તિત્થ સત્તુંજઓ જિણુલવણુ જીતઓ,
 પુન્વ બહુપુત્ર પળભારથી પત્તઓ;
 ઠવણુ-જિણુ ભાવ-જિણુ ભેદ નવિ આણીએ,
 જાણુ પયરોહણે કારણુ જાણીયે. ૭
 તેણુ આલસ તણુ તિત્થ સેવન કરો,
 આશ્રવ પંકથી આતમા ઉદ્ધરો;
 ચેઈય વિણુયાદિકે નિજજરા ઉપદિસી,
 દસમ અંગે વવહાર સુતે વસી. ૮
 સુદ્ધતા કારણુ મોહ ભડ વારણુ,
 દંસણુ નાણુ ઉજ્જનાણુ પડિખોહણુ;
 દીહ સંતાણુ કમ્મદું વિદ્ધંસણુ,
 કુણુહ લવ્વુત્તમા ! વિમલગિરિ દંસણુ. ૯

ઢાળ. ૧. ચરણુ કરણુધર મુનિવર વંદીયે-એ રાગ.

ભાવ ધરીને ચૈત્ય જીહારીયે, શ્રી સિદ્ધાચલ શૃંગે જી;
 જિન દંસણુ પૂયણુ ગુણુ સંથુઈ, કરો ભવિક મન રંગે જી.

ભાવ૦ ૧

પાલીતાણે રે ઋષભ જિનેશ્વરી, તીસ પ્રભુ ભય ટાળે જી;
 ઋષભ ચરણુ વંદો મનની રણી, લલિત સરોવર પાળે જી.

ભાવ૦ ૨

ગિરિવર મૂળે સુંદર વાવડી, જ્યાં ભવી અંગ પખાળે જી;
તીર્થ વધાવી વંદીને ચઢે, આતમ ગુણ ઉજવાળે જી.

ભાવ૦ ૩

પાજે ચઢ ચઢ નેમી જિનેશ્વર, યાદવ કુળ આધારો જી;
ચરણ નમીને ગિરિવર ઉપરે, હરખ ધરીને પધારો જી.

ભાવ૦ ૪

ઘોઘી પરખે રે ભરહ ભરહવધ, ચરણ નમું શુભ કામી જી;
મહિલા સંગ થકાં પણ મોહની, ખંડીને શિવ પામી જી.

ભાવ૦ ૫

નેમી ચરણ વંદીને પર્વતે, આરોહે આણુંદે જી;
આદિનાથ પુંડરીક ગણિ તણા, ભવિયણ પય યુગ વંદે જી.

ભાવ૦ ૬

ગિરિવર ચઢતાં રે મુનિવરને સ્મરે, જે સિદ્ધા ધણુ તિતથો જી;
આતમ ઉદ્ધરવાને કારણે, પરમ પવિત્ર એ તિતથો જી.

ભાવ૦ ૭

અનુપમ દેહરા સુંદર અતિ ભલા, સુરજકુંડ ભીમ કુંડે જી;
જિનવર દોય ચરણ જગનાથના, પ્રણમ્યાં પાતક ખંડે જી.

ભાવ૦ ૮

ઉલખા જોલે રે શ્રી જિનવર નમી, ચેલણ તલાઈ આણુંદે; જી.
સિદ્ધશિલા તિહાં મુનિ નિજ ગુણ વરી, પામ્યા પરમાનંદો જી.

ભાવ૦ ૯

હરખ ધરીને સિદ્ધવડે વળી, સમરો સિદ્ધ મુણીન્દો જી;
આદિપુરે જિનવર ચોવીસના, પ્રણમી પય અરવિન્દો જી.

ભાવ૦ ૧૦

પાલીતાણે પાજ અનુકમે, આઠ્યા પોળ દુવારો જી;

વાધણુ પોળે મંડપ ચૈત્યનો, દીઠો શુચિ દિદારો જી.

ભાવ૦ ૧૧

વાધણુ પ્રતિબોધી આચરજે, ધઇ કષાય વિહીનો જી;
એ તીરથ ન તજે જે પાપને, તે તિર્યંચથી દીનો જી.

ભાવ૦ ૧૨

હનુમંત ક્ષેત્રપાળ ચક્રેશ્વરી, ગોમુખ કવડ અંબાઈ જી;
આદિક શાસન સેવક દેવતા, ભક્તિવાંત સુખદાઈ જી.

ભાવ૦ ૧૩

ઢાળ ૨. (સહસ્ર શ્રમણસું શુક સંયમ ધરો-એ દેશી.)

પ્રથમ પ્રવેશે રે નેમી જિનેશ્વરુ, ચેઇય સુંદર અતિહી સુહંકરુ;
જિનવર બિંબ પરમ શમ કારણું, તીન સય સોળ નમો દુઃખ વારણું.

ત્રુટક-દુઃખ વારણા જિનબિંબ નમતાં, હોય સમકિત સોહિલો,
સમતા સુધારસ કુંડ જિનવર, દેવ દર્શન દોહિલો;

જ્યાં ચૈત્ય મંગળ તાસ છ ગજ ભરતશાહ મંડાવીઓ;

દુઃખ હેતુ પરિચહ સકલ જાણી, શુદ્ધ ક્ષેત્ર એ વાવીઓ. ૧

જિનવર ચૈત્ય જુગલ તસુ આગળે, અરિહા તીન નમો અતિ મંગળે;

જયમલશાહ તણો ચૌમુખ વરુ, શ્રી પુરુષોત્તમ સોલમ સુહંકરુ.

ત્રુટક-સુહંકરુ શ્રી કુંથુ જિનવર, તેમ ચંદ્રપ્રભુ તણો,

જિનરાજ બિંબ ઇચાર મંડિત, પરમ શુચિ સિદ્ધાયણો;

શ્રેયાંસ તેમ શ્રી શાંતિ જિનવર, ચૈત્ય યુગલ સોહામણા,

ઈગતીસ બિંબ જુહારી ભકતે, પવિત્ર થાઓ ભવિયણા ! ૨

સ(લ)દ્ધા વોહરા કારિત દેહરો, દેહરી સુંદર મંડિત સેહરો;

મૂળ ગભારે ઋષલ જિનેશ્વરુ, બત્તીસ બિંબ નમો સમતાધરુ.

ત્રુટક-સમતાધરુ જિનરાજ નમતાં, કર્મ કલંક ગળે ધણા,

અતિ શુદ્ધ નિર્મળ પરમ અક્ષય, રૂપ પ્રગટે આપણા;

શ્રી વીતરાગ પ્રશાંત મુદ્રા, દેખતાં જો સાંભરે;
 નિજ શુદ્ધ સાધ્ય એકત્વ કરતાં, આત્મ સાધકતા વરે. ૩
 વળી પ્રવેશે રે જિમણી શ્રેણિમેં, સમવસરણુ શ્રી વીરતણો નમે;
 પાસ વિહાર ભાંડારી કૃત થયો, કુંથુનાથ ચૈત્ય જિન ગુણ થવો.
 ત્રુટક-ગુણ થવો ભકતે એહ થાપ્યા, ચૈત્ય ત્રીન સુહામણા,
 ઉવઝાયવર શ્રી દીપચંદ્રે, ગરૂઠ ખરતર ગુણ ઘણા;
 તિહાં ચૈત્ય એક પ્રસિદ્ધ સુંદર, કુંથુનાથ જિણુંદનો,
 અતિ ભકતે જીગતે નમો પૂજો, ભવિ મન આણુંદણો. ૪
 મોટો ગઠ શ્રી કરમાશાહનો, સોલમ વાર ઉદ્ધાર એ નાહનો;
 બોલે શ્રી પુંડરીક મુનિવર, પંચ કોડીથી સિદ્ધા ઇણુ ગિર.
 ત્રુટક-ઇણુ ગિરે સિદ્ધા ચૈત્રી પુનમ, શુકલ ધ્યાનને ધ્યાવતા,
 તસુ ચૈત્ય જિણુવર વીસ સગહિય, વંદિયે મન ભાવતા;
 તસુ બાહ્ય ભમતી દેહરી શત, ચાર અધિકી દીસએ,
 જિણુબિંબ ત્રણસેં અહિય સડસડે, પ્રણમતાં મન હીંસએ. ૫
 દીજે બીજી વાર પ્રદક્ષિણા, સંઘવી ચૈત્ય કરો જિન વંદના;
 બીકાનેરી સતીદાસનો ચેઇય અતિ ઉત્તંગ સુવાસનો.
 ત્રુટક-આસને ચૈત્યે પંચ જિનવર, મૂળનાયક સોહણા,
 તેતીસ મુદ્રા સિદ્ધજીની, ભવિક મન પડિબોહણા;
 સંઘવી ગોત્રે નામ પાંચો, દેહરી પણ તસુ કરી,
 જિનબિંબ એક ચૌમુખ મુદ્રા, સોળ થાપી અતિ ખરી. ૬
 દેહરી જિન માતાની સુંદર, ઉચ્છંગે જિનરાજ દયાવર;
 શ્રી સિદ્ધાચલ ચૈત્ય પ્રકાશથી, જિનવર ચાર નમો ઉદ્ધાસથી.
 ત્રુટક-ઉદ્ધાસથી શ્રી વિજયતિલકે, શાસનાધિપ જિનવર,
 શ્રી વીરનાથ અનાથ નાથાં, વંદિયે અતિ સુંદર;
 જગદીસ તીસ નિરીહ નિર્મમ, નમો ધરી અભેદતા,

મિથ્યાત્વ આદિક બ્રમણ હેતુ, મૂળથી ઉચ્છેદતા. ૭
 સહસ્રકૂટ નમો ધરી ભાવના, ત્રીન કાળના રે જિનની થાપના;
 મેઘખાઈની દેહરી વંદિયે, જિનવર ત્રીન નમી આણુંદિયે.
 ત્રુટક-આણુંદિયે ચૌમુખ જિન, ચૌતીસ પૂઠલ મનરમો,
 શ્રી દીવ સંઘ વિહાર જિનવર, ખિંખ છત્તીસે નમો;
 ઇહાં અછે બૂંહરો તિહાં જિનવર, સમર સારંગ થાપના,
 વળી મૂળગવસહી નેમિજિનવર, ખિંખ નમિયે નિ:પાપના ૮
 શ્રી અષ્ટાપદ જિન ચૌવીસ એ, ખિંખ અઠ્ઠાવન સુંદર દીસ એ;
 કીધો ખાઈ ગુલાલ વિહાર એ, શ્રી સમ્મેતશિખર સુખકાર એ.
 ત્રુટક-સુખકાર સાર વિહાર સુંદર, કર્મ ભાર નિવારણો;
 શ્રી અજિતાદિક વીસ જિનવર, સિદ્ધક્ષેત્ર સુહામણો.
 જિહાં વીસ જિનવર સિદ્ધ ઠવણા, ચરણ વળી જિન દેવના;
 વંદિયે ભવિયણ ! ઘણે હરખે, કીજીએ શુચિ સેવના. ૯
 સમવસરણ જિનરાજ વિકાશતા, ચૌમુખ રૂપે રે દેહરા શાસતા;
 સોની તિલકતણો ચૌમુખ વરુ, ચૌમુખ દસ સૂરતના સુંદર.
 ત્રુટક-સુંદર દેહરી દોય જિનવર, ખિંખ ચાર સોહામણા;
 શ્રી રૂંખ રાયણ જગપ્રસિદ્ધો, લીજીએ તસુ ભામણા.
 તસુ તળે પગલાં ઋષભ જિનના, વંદતાં ભવ ભય હરે;
 વીતરાગ ભાવે નાગ મોરી, તજી વૈર તિહાં ઠરે. ૧૦
 દેહરો એક ચૌવીશી આવતી, પંચાવન જિનખિંખ સુહાવતી;
 ચૌદહ સેં ખાવન ગણધાર એ, જિન ચૌવીસે ચરણ સુખકાર એ.
 ત્રુટક-સુખકાર ચૈત્ય સમાન વસહી, ખિંખ સગ ચૌમુખ વલી;
 દેહરી અમૃતખાઈએ તિહાં, શાન્તિ મુદ્રા અતિ ભલી.
 વલી શેઠ લક્ષ્મીચંદ શાંતિદાસ કીધી દેહરી;
 જિનરાજ ત્રીન જીહારતાં, મન બ્રાંતિ કરમલતા હરી. ૧૧

ગામ ગંધારે રે રામજી શેઠનો, ચૌમુખ સુંદર શ્રી પરમેશ્વિનો;
 તીજી ભમતી દેહરી ચિયાલ (૪૦)એ, પણ રચય બિંબ તિહાં અડયાલ એ.
 ત્રુટક-અડયાલ અહિયા એકસે તિહાં, બિંબ તીર્થ કર તણા;
 તિહાં મૂળ દેહરે ઋષભ જિનવર, તરણ તારણ કારણા.
 જિન બિંબ સત્તાવીસ મંડપ, ગંભારે છત્તીસ એ;
 જિનચંદ્ર નાભિનરેંદ્ર નંદન, દેખતાં મન હોંસ એ. ૧૨
 જન્મ સફલ એ કરમાશાહનો, જેણે ચૈત્ય કર્યો બહુ લાહનો;
 ગજ જુગ ખંધે રે મરુદેવી મુદા, ચક્ષી ભરહ કરે સેવન સદા,
 ત્રુટક-સેવના કરતાં શુદ્ધ નિર્મળ, આત્મ સંપત્તિ પામીયે;
 સત્તુજ તીરથનાથ ઉસલો, દેખી પાતક વામીયે,
 તસુ જન્મ સફલો સિદ્ધક્ષેત્રે, જેણે જિનવર ભેટીયા;
 ચિરકાળ દુશ્મન કર્મ સઘળા, તેહના ભય મેટીઆ. ૧૩
 ત્રણસેં બિંબ તે મંગળ ચૈત્યના પ્રણમો પ્રહુ સમે ઊઠી નિત્યના;
 આશય દોષ આસાતના વારતાં, લાભ અનંતો ચૈત્ય જુહારતાં.
 ત્રુટક-જુહારતાં જિનરાજ પડિમા, વળી તીરથ ઉપરે,
 તે વળી વિમળગિરીંદ ઉપર, લાભ લેખો કુણુ કરે ?
 તિહાં કોડિ મુનિ પરભાવ પરિણુતિ, ત્યાગી આતમ ગુણુ વર્ધા,
 નિજ શુદ્ધ ધ્યાને શુદ્ધ જ્ઞાને, સિદ્ધતા પદ અનુસર્યા. ૧૪
 બીજે શૃંગે રે કુંતાસર અછે, એક થુંભ પણ જિણુ પિણુ તીસ છે;
 અદબદ ચેષ્ઠય ઋષભ જિનેશ્વર, મોટી કાય જગ વિસ્મયકર.
 ત્રુટક-વિસ્મયકર શ્રી અજિત ચેષ્ઠય, કુંડ જુગલ રણિયામણા,
 તિહાં કુસુમવાડીમાંહે ગોયમ, ચરણ વંદો શુભ મના;
 તસુ આગલે અડ જીર્ણ ચેષ્ઠય, તિહાં દેવ જુહારીયે,
 અતિ હર્ષ ધરતાં પોળ દ્વારે, ચૌમુખમાંહે પધારીયે. ૧૫
 પોળે શ્રી નમિ જિનવર દેહરો, બિંબ સત્તાવન નમી ભવ ભય હરો;

બાહર ભમતી દેહરી સુખકર, એકસો આઠ અતિ હી મનોહર.
 ત્રુટક-મનોહર જિનવર જિંબ એકસય, દોય બેઠા બેસશે,
 છત્તીસ મંગળ ચૈત્ય ઇગ સય, સોળ ભવિજન મન ધસે;
 શિવા સોમજી સુત રતનજીકૃત, શાંતિ દેવ પ્રાસાદમે,
 પંચાસ જિનવર શુદ્ધ મુદ્રા, નમો ભવી આદહાદમે. ૧૬
 દેહરો સુવિધિ જિનેશ્વરનો ભલો, પાર્શ્વનાથજિન ચૈત્ય તે નિર્મલો;
 મુદ્રા નવ જિનદત્તસૂરીશ્વર, કુશલસૂરીશ્વર ખરતર ગણુવર.
 ત્રુટક-ગણુવર દેહરી સિદ્ધચક્રની, શાહ લાલ વિહાર એ,
 જિણુજિંબ સત્તર ચાર અધિકા, કરે ભવિ નિસ્તાર એ;
 દેહરો સુમતિ જિણુંદ કેરો, શાહ ઠાકુર ઉદ્યો,
 જિનજિંબ સય ગણુધાર મંડપ, દેખતાં મુઝ મન ઠર્યો. ૧૭
 પગલાં તિહાં ચોવીસ જિણુંદના, ચૌદેસેં બાવન ગણિવૃંદના;
 જેસલમેરી જિન્દા થાહર, તસુ કૃત પીઠ પછે અતિ સુંદર.
 ત્રુટક-સુંદર રાયણ રૂંબ પાસે, ઋષભ જિણુ પય વંદીયે,
 દેહરી ત્રીન ઉત્તુંગ દેખી ચિત્તમે આણુંદીયે;
 શ્રી અજિતનાથ વિહાર જિન નવ, દોય ગણિવર થાપના,
 ગોમુખ ને ચક્રેશ્વરી તિહાં, ભક્તજનને આસના. ૧૮
 સૂરજી શાહનો શાંતિ વિહાર એ, જિનવર દોય તિહાં સુખકાર એ;
 ભમતી તીજી ચૌમુખ માંહેલી, જિનમુદ્રા અડયાલ છે નિર્મળી.
 ત્રુટક-નિર્મળી મુદ્રા તીર્થપતિની, તિહાં સંઘવી સોમજી,
 કર જોડી ઊભો તીર્થસેવા, યાચના યાચે અજી;
 ચૌમુખ સુંદર ચાર જિનવર ઋષભદેવ જિણુંદના,
 પ્રહસમે ઊઠી ભક્તિ ચિત્તે, કરો નિત પ્રતિ વંદના. ૧૯
 સમતા સાગર જિનવર દેખીયે, જન્મ સફળ એહિજ મન લેખીયે;
 અરિહંત મુદ્રા દીઠાં આપણી, સાધક શક્તિ વધે ભવ કાપણી.

ત્રુટક-કાપણી પાતક પૂર્વકૃત એ, તીર્થસેવા સારીયે,
 શુચિ કારણે નિજ શુદ્ધ શુચિતા, ભાવ નિયમા ધારીયે;
 ઉદ્ધાર અર્દ્રમ સોમજી સુત, રૂપજી સંઘવી કર્યો,
 ભવ પંક ખૂતો દીર્ઘકાલી, આતમા એમ ઉદ્યર્યો. ૨૦
 ખીજી ભૂમે દેહરો ઉપરે, ચોવીસ દેહરી ચોવીસ જિનવરે;
 ખીજી જિન ચોવીસ તિહાં અછે, ચૌમુખ એક ગંભારે મધ્ય છે.
 ત્રુટક-મધ્ય એ ચૌમુખ તુંગ ચેઇય, ગોખ ધ્વજ કલશે કરી,
 શોભતો સમકિત હેતુ ભવિને, દેખતાં ચક્ષુ ઠરી;
 શ્રી શાંતિનાથ વિહાર સુંદર, રાય સંપ્રતિ ઉદ્યર્યો,
 જિન ખિંખ અડચુત શાંતિ જિનવર, દેખી મન હર્ષે વર્યો. ૨૧
 તીર્થનાથ વિમલગિરિ ફર્સના, કરીએ ભવિય ધરી શુચિ વાસના;
 મુનિવર કોડી અનંતા શિવ લહે, તે સંભાર્યા આતમ ગહગહે.
 ત્રુટક-ગહગહે આતમ સિદ્ધક્ષેત્રે, તેહ સાધક પદ વરે,
 નિજ શુદ્ધ પૂરણ ચેતના, ધન ભાવ અક્ષય અનુસરે;
 જિહાં અછે સુદ્ધ અત્યંત નિર્મળ, આતમ પરિણામિકપણે,
 અવિનાશી સત્તા સહજ ભાવે, તાસુ ગુણ છિય (?) કુણ ગિણે. ૨૨
 દાળ ૩. (ભરત નૃપ ભાવસું એ-એ દેશી.)

શત્રુંજય ગિરિ ભેટીયે એ, ભેટીયે કર્મ કલેશ;
 મિથ્યા દોષ નિવારવા એ, ધારો સમકિત દેશ. શત્રું ૦ ૧
 કાળ અનાદિ ભવોદધિ એ, ભમતાં ભવ સમુદાય;
 યાનપાત્ર સમ જાણજો એ, એહી જ તીરથરાય. શત્રું ૦ ૨
 માનવ ભવ પામી કરી એ, એ તીરથ ગુણગેહ;
 જે નવિ ભેટયો યુક્તિશું એ, તે દુખિયામેં રેહ. શત્રું ૦ ૩
 ઇહાં સિદ્ધા પણ (૫) કોડીસું એ, ગણધર શ્રી પુંડરીક;
 ચૈત્ર શુકલ પૂનમ દિને એ, નિજ સત્તા ગુણ ઠીક. શત્રું ૦ ૪

કાગણુ સુદિ સાતમ લહ્યું એ, નમિ વિનમી શિવધાન;
 ચોસઠ નમિ પુત્રી તસુ એ, આઠમે કેવળજ્ઞાન. શત્રું ૦ ૫
 સાગર મુનિ ત્રણ કોડિથી એ, કોડિથી મુનિ શ્રી સાર;
 તેર કોડિથી શિવ વર્યા એ, સોમશ્રી અણુગાર. શત્રું ૦ ૬
 ઋષભ વંશ આદિતજશા એ, તસુ સુત આદિત્યકાંતિ;
 એક લાખ પરિવારશું એ, પામ્યા પરમ પ્રશાંતિ. શત્રું ૦ ૭
 ઋષભ વંશ મુનિવર બહુ એ, ગણધર કોડિ અસંખ્ય;
 શિવ પહોંતા સિદ્ધાચલે એ, નિર્મમ ને નિરકંખ. શત્રું ૦ ૮
 દસ કોડિથી શિવ લહ્યું એ, દ્રાવિડ ને વારિખિલ્લ;
 ચૌદ સહસ્ર નિર્ઞંથથી એ, દમિતારી નિઃસદ્ધ. શત્રું ૦ ૯
 આદિનાથ ઉપગારથી એ, કોડિ સત્તર અણુગાર;
 શ્રી જિતસેન મુનીશ્વર એ, પામ્યા સુક્રખ અપાર. શત્રું ૦ ૧૦
 આનંદ રક્ષિત ભાવના એ, ભાવતાં શિવપુર પત્ત;
 કાલાસી એક સહસ્રથી એ, મુનિ સમુદ્ર સય સત્ત. શત્રું ૦ ૧૧
 રામચંદ્ર પણ કોડિથી એ, નારદ મુનિ પિસ્તાલ;
 પાંડવ કોડિ વીસથી એ, શિવ પહોંતા સમકાલ. શત્રું ૦ ૧૨
 સંખ પજન્તુન્ન મુનીશ્વર એ, મુનિ સાઠા ત્રણ કોડ;
 વિમલાચલે નિર્મલ થયા એ, તે પ્રણમું બે કર જોડ. શત્રું ૦ ૧૩
 ચાવન્યાસુત શુક મુનિ એ, સેલગ પંથગ સિદ્ધ;
 વસુદેવ ધરણી શિવ લહ્યું એ, સહસ્ર પેંતીસ પ્રખુદ્ધ. શત્રું ૦ ૧૪
 વૈદર્ભી નિઃકર્મતા એ, સ્વામી સલ (?) ચોક્કલ;
 શ્રી વસસાર (?) અનંતતા એ, પામી ગુણ સંભાલ. શત્રું ૦ ૧૫
 સિદ્ધા બહુ મુનિ ઇણ ગિરિવરે એ, ચાદવ વંશ અનેક;
 ઐષ્ટિક કુલ સાધુ સાધવી એ, સિદ્ધિ લહ્યા ચિર ટેક. શત્રું ૦ ૧૬
 વિદ્યાધર ભૂચર ઘણા એ, ઇહાં પામ્યા ગુણ કોડી;

આતમ હેતે એહની એ, કેા ન કરી શકે હોડી. શત્રું ૧૭
તિવારે તીરથપતિ એ, એ તીરથ બહુવાર;
આળ્યા ભવિજન તારવા એ, નિર્મમ નિરહંકાર. શત્રું ૧૮
પુંડરગિરિની સેવના એ, જેહ કરે ભવિ જીવ;
તે આતમ નિર્મળ કરી એ, પામે સુદ્રખ સદીવ. શત્રું ૧૯
એ ગિરિરાજને સેવતાં એ, દેવચંદ્ર પદ સાર;
ભવોભવ તીરથ સેવના એ, હોજો પરમ આધાર. શત્રું ૨૦

કુળશ

એમ સકળ તીરથનાથ શત્રુંજ શિખરમંડળ જિણવરો,
શ્રી નાભિનંદન જગ આનંદન, વિમલ શિવસુખ આગરો;
શુચિપૂર્ણ ચિદ્ધન જ્ઞાન દર્શન, સિદ્ધ ઉદ્યોતન મને,
નિજ આત્મસત્તા શુદ્ધ કરવા, વીર જિન કેવલદિને. ૧
સુવિહિત ખરતર ગચ્છ શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ ગુણનીલો,
ઉવઝાય વર શ્રી રાજસારહ શિષ્ય પાઠક શિર તિલો;
શ્રી જ્ઞાનધર્મ સુશિષ્ય પાઠક, રાજહંસ ગુણે વરો,
તસુ ચરણ સેવક દેવચંદ્રે, વીનળ્યો જગ હિતકરો. ૨

પાંચ પાંડવની સજ્જાય

જીહો પાંચ પાંડવ મુનિરાય, આરોહિં શત્રુંજયગિરે હો લાલ;
જીહો પૂરવ સિદ્ધ અનંત, તેહનાં ગુણ મનમેં ધરે હો લાલ. ૧
જીહો ધન્ય શ્રમણ નિર્ઘંથ, જિણ નિજ આતમ તારીયે હો લાલ;
જીહો દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર, આતમ ધર્મ સંભારીયે હો લાલ. ૨
જીહો પામી ગિરિવર એહ, સૂધું અણસણ આદરી હો લાલ;
જીહો કર્મ કદર્થન ભાંજી, નિજ અસંગતા અનુસરી હો લાલ. ૩
જીહો પ્રણમી આદિ જિણંદ, આણુંદે વંદન કરે હો લાલ;
જીહો તે મન ચિંતે એમ, આત્મબળે ભવભય હરે હો લાલ. ૪

જહો ગિરિ ઉપરે એકંત, પુઢવી શિલાપટ પૂંજને હો લાલ;
 જહો ધર્માચાર્ય શ્રી નેમિ, વંદે નિરમળ હેજ મેં હો લાલ. ૫
 જહો સિદ્ધ સકળ પણમેવિ, આચાર્ય પમુહા ગુણી હો લાલ;
 જહો જીવ સકળ ખામેવિ, વસ્તુધર્મ સમ્યક્ સુણી હો લાલ. ૬
 જહો પાપસ્થાન અઢાર, દ્રવ્ય લાવથી વોસરી હો લાલ;
 જહો પૂરવ વ્રત પરિમાણ, વળી ત્રિકરણથી ઉચ્ચરી હો લાલ. ૭
 જહો ઇષ્ટ કંત અભિરામ, ધીર શરીરને વોસિરે હો લાલ;
 જહો પચ્ચખ્યા ચાર આહાર, પાદપ પરે અણસણ કરે હો લાલ. ૮
 જહો ભેદ રતનત્રયી રીતિ, સાધન જે મુનિને હોતો હો લાલ;
 જહો તેહ અભેદ સ્વભાવ, ધ્યાન બળે કીધો છોતો હો લાલ. ૯
 જહો તત્ત્વરમણ એકત્વ, રમતા સમતા તન્મયી હો લાલ;
 જહો પંચ અપૂરવ ભોગ, કર્મ સ્થિતિ ભાગી ગઈ હો લાલ. ૧૦
 જહો અશ્વસમી કરણેણુ, કર્મ પ્રદેશે અનુભવ્યા હો લાલ;
 જહો કિટ્ટીકરણે મોહ, ચૂરણુ કરી નિર્મળ છવ્યા હો લાલ. ૧૧
 જહો ક્ષીણમોહ પરિણામ, ધ્યાન શુકલ બીજે ધરે હો લાલ;
 જહો પ્રીતિ ક્ષય લયલીન, કેવળજ્ઞાન દશા વરે હો લાલ. ૧૨
 જહો થયા અભોગી અસંગ, શૈલેશી ઘનતા લહી હો લાલ;
 જહો અવ્યાખાધ સ્વરૂપ, સકળ પૂર્ણપદ સંગ્રહી હો લાલ. ૧૩
 જહો સિદ્ધ થયા મુનિરાજ, કાજ સંપૂરણુ નીપનો હો લાલ;
 જહો શુદ્ધાનંદ ગુણ ભોગ, અક્ષય અખાધ સંપનો હો લાલ. ૧૪
 જહો નાણુ દંસણુ સંપન્ન, અશરીર અવિનશ્વર હો લાલ;
 જહો ચિદાનંદ ભગવાન, સાદિ અનંત દશા ધરે હો લાલ. ૧૫
 જહો વીસ કોડિ મુનિરાય, સિદ્ધ થયા શત્રુંજયગિરે હો લાલ;
 જહો તે કાલે 'જય' સાધુ, કોડી તીનથી શિવ વરે હો લાલ. ૧૬
 જહો નારદ મુનિ લહી સિદ્ધિ, સાધુ એકાણુ લાખથી હો લાલ;

જીહો ભાંખ્યો એ અધિકાર, શત્રુંજય મહાત્મ્યમાં હિથી હો લાલ. ૧૭
 જીહો એહવા સંયમ ધાર, પાર લહ્યો સંસારનો હો લાલ;
 જીહો વંદો સવિ નરનાર, શ્રમણ સુગુણ ભંડારનો હો લાલ. ૧૮
 જીહો પાઠક શ્રી દીપચંદ્ર, શિષ્ય ગણિ એમ મંગલે હો લાલ;
 જીહો વંદે મુનિ દેવચંદ્ર, સિદ્ધા જે સિદ્ધાચલે હો લાલ. ૧૯

પાર્શ્વ-ગણધર-સજ્જાયા.

પાસ જિનેશ્વર દેવના જી, ગણધર દસ ગુણખાણ;
 કદપસૂત્રમેં અડ કહ્યા જી, તે કારણ વસે જાણ.

ચતુર નર ! વંદો ગણધર સ્વામ. ૧

પહેલો ગણધર પાસનો જી, શુભ નામે શુભ ધાર;
 આયંધોષ ખીજો સ્તવું જી, તીય વશિષ્ઠ ઉદાર. ચતુ ૨
 બ્રહ્મચારી ચોથો નમું જી, પંચમ સોમ સનૂર;
 છઠો શ્રી હરિ સાતમો જી, વીરભદ્ર ગુણ ભૂર. ચતુ ૩
 સૂરિ શિરોમણી આઠમો જી, 'જસ' નામે પરધાન;
 આવશ્યક નિર્યુક્તિથી જી, જય તેમ વિજય નિધાન. ચતુ ૪
 દ્વાદશ અંગધર સહુ જી, સહુ પહોંતા નિરવાણ;
 દેવચંદ્ર ગુરુ તત્ત્વના જી, સેવો ચતુર સુજાણ. ચતુ ૫

૧. દ્વાદશાંગી સજ્જાયા (અન્નિતજિન તારનેરે-એ દેશી)

હવે નવિ તજજો રે, વીર ચરણ અરવિંદ;

સદા તુમે લજજો રે, જિનવર ગુણ મકરંદ. (આંકડી૦)

શ્રી ઇંદ્રભૂતિ ગણધર એમ ભાંખે, સાંભળજો તુમે ભાષ !;
 વાદ મિસે પણ ઇણ દિશિ આવ્યા, પામ્યા મોક્ષ સજ્જા. હવે ૦ ૧
 બ્રાંતિ ટળી મુઝ મનની સઘળી, અનુભવ અમૃત પીધો;
 વીતરાગ પણ કરુણા રીતે, મુઝને તેડી લીધો. હવે ૦ ૨

વારુ કર્યું જે તુમ ઇહાં આવ્યા, ત્રિભુવનપતિ ગુરુદીઠો;
 ચઉગતિ જમણુ તણો લય વાર્યો, પાપ તાપ સવિ નીઠો. હવે૦ ૩
 અગ્નિભૂતિ પમુહા એમ ચિંતે, લાવ ચિંતામણિ લાધો;
 એહની સેવ કરી ઉદ્ધાસે, નિજ પરમારથ સાધો. હવે૦ ૪
 કર જોડી વંદી એમ લાંખે, પ્રભુ સામાયિક આપો;
 સર્વ અસંયમ દૂર નિવારી, અમને સેવક થાપો. હવે૦ ૫
 સામાયિક પ્રભુમુખથી પામી, સંયત લાવે આયા;
 ઇંદ્રાદિક અનુમોદન કરતા, ઇંદ્રાણી ગુણ ગાયા. હવે૦ ૬
 તત્ત્વપ્રકાશ કરો જગનાયક!, કર જોડી સવિ માગે;
 તત્ત્વપ્રકાશક ત્રિપદી આપી, કરુણાનિધિ વીતરાગે. હવે૦ ૭
 વીર વચન દિનકર કર ફરસે, જ્ઞાન કમળ વિકસાણો;
 જીવ અજીવાદિકનો સઘળો, વક્તવ્ય લાવ જણાણો. હવે૦ ૮
 દ્વાદશ અંગ રચ્યા તિણુ અવસર, વાસદેવ પ્રભુ કીધો;
 ચઉવિહુ સંઘ તણો અધિકારી, શ્રી ગણધર પદ દીધો. હવે૦ ૯
 ત્રિશલાનંદન સેવન કરતાં, નિજ રતનત્રયી ગહીયે;
 આત્મ સ્વલાવ સકળ શુચિ કરવા, દેવચંદ્ર પદ લહીયે. હવે૦ ૧૦

૨. (પંચમી તપ તુમે કરો રે પ્રાણી-એ ઢા)

વીર જિનેશ્વર જગ ઉપગારી, લાંખે ત્રિપદી સાર રે;
 ગણધરબોધ વધ્યો અતિ નિર્મળ, પસર્યો શ્રુત વિસ્તાર રે. વીર૦ ૧
 દૃષ્ટિવાદ અધ્યયન પ્રકાશ્યા, પરિકર્મા સૂત્ર અનુયોગ રે;
 પૂર્વ અનુયોગ પૂર્વગત પંચમ, ચૂલિકા શુદ્ધ ઉપયોગ રે. વીર૦ ૨
 વસ્તુ સત્કાર સુવિધિનો દેશન, કારણ કાર્ય પ્રપંચ રે;
 પૂર્વગત નામે વિસ્તાર્યો, ચોથો બહુ ગુણ સંચ રે. વીર૦ ૩
 પ્રથમ પૂર્વ ઉત્પાદ પ્રરૂપ્યો, અગ્રાયણી દ્વિતીય રે;
 વીર્ય પ્રવાહને અસ્તિ પ્રવાહ એ, જ્ઞાનપ્રવાહ અમેય રે. વીર૦ ૪

સત્યપ્રવાદ ને આત્મપ્રવાદનો, કર્મપ્રવાદ પડૂર રે;
 પ્રત્યાખ્યાન વિદ્યા સુપ્રવાદન, કલ્યાણ નામ સનૂર રે. વીર૦ ૫
 પ્રાણવાયા ક્રિયા સુવિશાલહ, સુગુણ લોક ખિંદુસાર રે;
 પ્રથમ કહ્યા ગણધર તેણે પૂરવ, નામ થયો સુખકાર રે. વીર૦ ૬
 ગહન અર્થ લાષા અતિ સંસ્કૃત, સમજે અતિ મતિવંત રે;
 તેણે શ્રી સંઘે વિનવ્યા ગણધર, સુગમ પ્રકાશો સંત ! રે. વીર૦ ૭
 જગત દયાળ આચારજ બોલ્યા, અંગ ઇચ્છાર નિધાન રે;
 આચારાંગે આચાર મોક્ષનો, દ્રવ્ય ભાવ સુપ્રધાન રે. વીર૦ ૮
 સૂયગડાંગે તત્ત્વનો શોધક, ઠાણાંગે દસ ઠાણ રે;
 સંભવાયાંગે બોલ વિવિધ છે, આગમનો મંડાણ રે. વીર૦ ૯
 વિવાહપત્નત્તી નામ ભગવતી, અતિ ગંભીર ઉદાર રે;
 જ્ઞાતાધર્મકથા મુનિચર્યા, ઉપાસકદશા વિચાર રે. વીર૦ ૧૦
 અંતગડદશા અનુત્તરોપવાઈ—દશા પ્રશ્નવ્યાકરણ રે;
 સૂત્ર વિપાક એ અંગ ઇચ્છારે, ગૂંથ્યા અર્થ સુવરણ રે. વીર૦ ૧૧
 અર્ધભાગધી લાષા મનોહર, સવી જનને હિતકાર રે;
 ગણધર વચન તે અંગ કહીજે, શેષ પયજ્ઞા સાર રે. વીર૦ ૧૨
 એ જિન આગમ અતિ ઉપગારી, કેવલજ્ઞાન નિદાન રે;
 અભ્યાસો મુનિ આતમ હેતે, નિર્મલ સમતા થાન રે. વીર૦ ૧૩
 શ્રુત સજ્જાયે જિનપદ લહિયે, થાયે તત્ત્વની શોધ રે;
 દેવચંદ્ર આણાયે સેવો, જેમ લહો શુદ્ધ પ્રબોધ રે. વીર૦ ૧૪
ભગવતી સૂત્ર સજ્જાય. (સાંભળજો મુનિ સંજમ રાગે-એ ઢા)
 શ્રી સોહમ જંબુને લાષે, સાંભલજો ભવિ પ્રાણી રે;
 ગૌતમ પૂછે વીર પ્રકાશો, મધુરી સુખકર વાણી રે. શ્રી૦ ૧
 સૂત્ર ભગવતી પ્રશ્ન અનુપમ, સહસ છત્રીસ વખાણ્યા રે;
 દશ હજાર ઉદ્દેશ મંડિત, શતક એકતાલ પ્રમાણ્યા રે. શ્રી૦ ૨

ખંદક આદિક મુનિવર સુવિહિત, શ્રાવક પ્રશ્ન અનેક રે;
 ધર્મ યથારથ ભાવ પ્રરૂપ્યા, શ્રી ગણધર સુવિવેક રે. શ્રી૦ ૩
 સંવેગી સદ્ગુરુ કૃતયોગી, ગીતારથ શ્રુત ધાર રે;
 તસુ મુખ શુદ્ધ પરંપર સુણતાં, થાવે ભવ નિસ્તાર રે. શ્રી૦ ૪
 ગૌતમ નામે પૂજન વંદન, ગુંહળી ગીત સુભવ્ય રે;
 શ્રુત બહુમાને પાતક છીજે, લહિયે શિવસુખ નવ્ય રે. શ્રી૦ ૫
 મન વચ કાય એકાન્તે હરખે, સુણીયે સૂત્ર ઉદ્ધાસ રે;
 ગારુડ મંત્રે જેમ વિષ નાશે, તેમ તૂટે ભવ પાસ રે. શ્રી૦ ૬
 જયકુંજર એ શ્રી જિનવરનો, જ્ઞાનરત્ન ભંડાર રે;
 આતમ તત્ત્વ પ્રકાશન રવિ એ, એ મુનિજન આધાર રે. શ્રી૦ ૭
 સાંભળશે વિધિથી સૂત્ર જે, લણુશે ગુણુશે જેહ રે;
 દેવચંદ્ર આણુથી લહેશે, પરમાનંદ સુખ તેહ રે. શ્રી૦ ૮

ગુંહલી. (સ્વામી સીમંધરા ! વીનતિ-એ દેશી)

શાસનનાયક વીરનો, ગણધર ગૌતમસ્વામ રે;
 શીલશિરોમણી તેહનો, શિષ્ય જંબુ અભિરામ રે. શા૦ ૧
 વીર જિન વચન ત્રિપદી લહી, જેણે કર્યાં દ્વાદશ અંગ રે;
 દુઃખમ કાલમાં જેહનો, વિસ્તર્યો તીર્થ અતિ અંગ રે. શા૦ ૨
 પ્રથમ વાયણુ દિને ગુંહળી, કરી ઈંદ્રાણીએ સાર રે;
 શાસન સંઘ મંગલ લણી, એમ કરે શ્રાવિકા સાર રે. શા૦ ૩
 સાથીઓ મંગળ પૂરણો, ચૂરણો વિધન મિથ્યાત રે;
 સધવા સહિયર સવિ મળી, મુખ થકી મુનિ ગુણુ ગાત રે. શા૦ ૪
 આગમ આગમધર લણી, વધાવાની વાધતે ઢાળ રે;
 વિચ વિચે લેત ઉવારણુ, હર્ષતી બાળ ગોપાળ રે. શા૦ ૫
 જે સુણે સૂત્ર ભક્તે કરી, તેહનો જન્મ કયત્થ રે;
 માહરે ભવો ભવ નિત હજો, દેવચંદ્ર શ્રુત સત્થ રે. શા૦ ૬

દ્રુપદ. (પૂર્વ પ્રકાશિત સજ્જાય સંગ્રહ)

આતમ ભાવે રમો હો ચેતન ! આતમ ભાવે રમો;
પરભાવે રમતાં હો ચેતન ! કાળ અનંત ગમો. હો ચેતન ! ૦ ૧
રાગાદિકશ્રુ મળીને ચેતન ! પુદ્ગલ સંગ ભમો;
ચઉગતિમાંહે ગમન કરતાં, નિજ આતમને દમો. હો ચેતન ! ૦ ૨
જ્ઞાનાદિક ગુણ રંગ ધરીને, કર્મકો સંગ વમો;
આતમ અનુભવ ધ્યાન ધરતાં, શિવરમણીશ્રુ રમો. હો ચેતન ! ૦ ૩
પરમાતમનું ધ્યાન કરતાં, ભવસ્થિતિમાં ન ભમો;
દેવચંદ્ર પરમાતમ સાહિબ, સ્વામી કરીને નમો. હો ચેતન ! ૦ ૪

પંચેન્દ્રિય વિષય ત્યાગ-પદ

ચેતન ! છોડ દે, વિષયનકો પરસંગ.
ગિરોધ ફિરત વિલોલ ફરસ વશ, બધોધ ફિરત માતંગ. ચેતન ! ૦ ૧
કંઠ છેદાયો મીન અપનો, રસનાકે પરસંગ;
નેત્ર વિષય કર દીપ શિખાપૈ, જલ જલ મરત પતંગ. ચેતન ! ૦ ૨
ખટપદ જલજમાંહે ફસ મૂરખ, ખોયો અપનો અંગ;
વીણા શબ્દ સુણુ શ્રવણ તતખિન, મોહી મર્યો રેકુરંગ. ચેતન ! ૦ ૩
એક એક ઇન્દ્રિય ચલત બહુ દુઃખ, પાયો હૈ સરભંગ;
યાંચો ઇન્દ્રિય ચલત મહાદુઃખ, * ભાષત દેવચંદ્ર ચંગ. ચેતન ! ૦ ૪

સુનિ ગુણ સજ્જાય

જગતમે સદા સુખી મુનિરાજ, પર વિભાવ પરિણુતિકે ત્યાગી.
જાગે આતમ સમાજ, નિજ ગુણ અનુભવકે ઉપયોગી;
યોગી ધ્યાન જહાજ, જગતમે સદા સુખી મુનિરાજ. ૧
હિંસા મોસ અદત્ત નિવારી, નહિ મૈથુનકો પાસ;
દ્રવ્ય ભાવ પરિશ્રહકે ત્યાગી, લીને તત્ત્વ વિલાસ. જગતમે ૦ ૨

* ધમ ભાષત દેવચંદ્ર ઇતિ પાઠાંતરમ્

નિર્ભય નિર્મલ ચિત્ત નિરાકુલ, વિલગે ધ્યાન અભ્યાસ;
દેહાદિક મમતા સવિ વારી, વિચરે સદા ઉદાસ. જગતમેં ૦ ૩
થહે આહાર વૃત્તિ પાત્રાદિક, સંજમ સાધન કાજ;
દેવચંદ્ર આણાનુયાયી, નિજ સંપત્તિ મહારાજ. જગતમેં ૦ ૪

સમકિતની સજાયા

સમકિત નવિ લલ્લો રે, એ તો રુલ્યો ચતુર્ગતિ માંહિ.
ત્રસ થાવરકી કરુણા કીની, જીવ ન એક વિરાધ્યો;
તીન કાલ સામાઈક કરતાં, શુદ્ધ ઉપયોગ ન સાધ્યો. સમકિત ૦ ૧
જૂઠ બોલવાકો મત લીનો, ચોરીકો પણ ત્યાગી;
વ્યવહારાદિક નિપુણ લયો પણ, અંતરદૃષ્ટિ ન જાગી. સમકિત ૦ ૨
ઊર્ધ્વ ભુજા કર ઊધો લટકે, ભસ્મ લગાઈ ધૂમ ઘટકે;
જટા જૂટ શિર મુઠે જૂઠો, વિણ શ્રદ્ધા ભવ લટકે. સમકિત ૦ ૩
નિજ પર નારી ત્યાગ જ કરકે, પ્રહ્લયર્થ મત લીનો;
સ્વર્ગાદિક યાકો ફલ પાઈ, નિજ કારજ નવિ સીનો. સમકિત ૦ ૪
બાહ્ય ક્રિયા સખ ત્યાગ પરિગ્રહ, દ્રવ્ય લિંગ ધર લીનો;
દેવચંદ્ર કહે યાવિધ તો હમ, બહુત વાર કર લીનો. સમકિત ૦ ૫

સાધુ પદ સજાયા

સાધક સાધજો રે, નિજ સત્તા એક ચિત્ત;
નિજ ગુણ પ્રગટપણે જે પરિણમે રે, એહિજ આતમ વિત્ત. સાધક ૦ ૧
પર્યાય અનંતા નિજ કારજપણે રે, વરતે તે ગુણ શુદ્ધ;
પર્યાય ગુણ પરિણામે કર્તૃતા રે, તે નિજ ધર્મ પ્રસિદ્ધ. સાધક ૦ ૨
પરભાવાનુગત વીરજ ચેતના રે, તેહ વકતા ચાલ;
કર્તા ભોક્તાદિક સવિ શક્તિમાં રે, વ્યાપ્યો ઉલટો ખ્યાલ. સાધક ૦ ૩
ક્ષયોપશમિક ઋણુતાને ઉપને રે, તેહિજ શક્તિ અનેક;
નિજ સ્વભાવ અનુગતતા અનુસરે રે, આર્જવ ભાવ વિવેક. સાધક ૦ ૪

અપવાદે પર વંચકતાદિકા રે, એ માયા પરિણામ;
 ઉત્સર્ગે નિજ ગુણની વંચના રે, પરભાવે વિશ્રામ. સાધક૦ ૫
 સાતે વરણ અપવાદે આર્જવી રે, ન કરે કપટ કષાય;
 આતમ ગુણ નિજ નિજ ગતિ ફેરવે રે, એ ઉત્સર્ગ અમાય. સાધક૦ ૬
 સત્તા રોધ જામણ ગતિ ચારમેં રે, પર આધીને વૃત્તિ;
 વક્રચાલથી આતમ દુઃખ લહે રે, જિમ નૃપનીતિ વિરત્તિ. સાધક૦ ૭
 તે માટે મુનિ ઋજુતાએ રમે રે, વમે અનાદિ ઉપાધિ;
 સમતા રંગી સંગી તત્ત્વના રે, સાધે આતમ સમાધિ. સાધક૦ ૮
 માયા ક્ષયે આર્જવની પૂર્ણતા રે, સવિ ગુણ ઋજુતાવંત;
 પૂર્વ પ્રયોગે પરસંગીપણે રે, નહિ તસુ કર્તાવંત. સાધક૦ ૯
 સાધન ભાવ પ્રથમથી નીપજે રે, તેહિજ થાયે સિદ્ધ;
 દ્રવ્યત સાધન વિઘ્ન નિવારણ રે, નૈમિત્તિક સુપ્રસિદ્ધ. સાધક૦ ૧૦
 ભાવે સાધન જે એક ચિત્તથી રે, ભાવ સાધન નિજ ભાવ;
 ભાવ સિદ્ધ સામગ્રી હેતુ તે રે, નિસ્સંગી મુનિ ભાવ. સાધક૦ ૧૧
 હેય ત્યાગથી ગ્રહણ સ્વધર્મનો રે, કરે ભોગવે સાધ્ય;
 સ્વ સ્વભાવ રસિઆ તે અનુભવે રે, નિજ સુખ અવ્યાબાધ. સાધક૦ ૧૨
 નિઃસ્પૃહ નિર્ભય નિર્મમ નિર્મલા રે, કરતા નિજ સામ્રાજ;
 દેવચંદ્ર આણાયે વિચરતા રે, નમિયે તે મુનિરાજ. સાધક ૦ ૧૩

ઢંઢણ મુનિની સજ્જાયા

ધન ધન ઢંઢણ મુનિવરુ, કૃણુ નરેસર પુત્તો રે;
 ગુણમણિ લવણિમ શોભતો, લખમી લીલા જુત્તો રે. ધન૦ ૧
 કોમલ કમલા કામિની, મૂકી એક હજારો રે;
 નેમિ વચને વૈરાગીઓ, લીધો સંજમ ભારો રે. ધન૦ ૨
 ગ્રહણા ને આસેવના, સીખી શિક્ષા સારો રે;
 વિચરતા આવ્યાજી દ્વારિકા, નેમિ સાથે સુખકારો રે. ધન૦ ૩

એક દિન ગોચરી સંચર્યા, કરતા ગવેષણા શુદ્ધિ રે;
આહાર કાંઈ મિલ્યો નહિ, મુનિ મન સમતા બુદ્ધિ રે. ધન૦ ૪
મુનિ ચિંતે પુદ્ગલ બળે, શ્યો નિજ ગુણ અભ્યાસો રે;
ઉત્સર્ગે આતમ બળે, કીજે શિવપદ વાસો રે. ધન૦ ૫
શક્તિ યથામે આદરે, અપવાદે અનેકો રે;
સહજે જો સંવર વધે, તો ન ગ્રહે પર ટેકો રે. ધન૦ ૬
નિત પ્રતિ ગોચરી સંચરે, ન મિલે અન્ન ને પાનો રે,
પ્રભુ ચરણે આવી નમી, પૂછે તણ અભિમાનો રે. ધન૦ ૭
શું કારણ ? કહો નાથજી !, એવડો એ અંતરાયો રે;
જિન ભાંખે કૃત કર્મનો, એહવો છે વ્યવસાયો રે. ધન૦ ૮
પૂરવ ભવ ધન લોભથી, કીધો કૂર અપાયો રે;
તીવ્ર રસે જે બાંધીઆ, તેહનો ફલ દુઃખદાયો રે. ધન૦ ૯
નૃપ આદેશે પાંચસે, હજ ખેડવા અધિકારો રે;
ચાસ એક નિજ ક્ષેત્રની, ખેડાવી ધરી ખ્યારો રે. ધન૦ ૧૦
ભાત ચારીનો સર્વને, તુમે કીધો અંતરાયો રે;
તીવ્ર રસે જે બાંધીયો, તસુ વિપાક એ આયો રે. ધન૦ ૧૧
મુનિવર અભિગ્રહ આદર્યો, એહ કરમ ક્ષય કીધે રે;
લેશું હવે આહારને, ધીરજ કારજ સીધે રે. ધન૦ ૧૨
માસ ગયા ષટ્ ઈણિ પરે, પણ મુનિ સમતા લીનો રે;
અણ પામે અતિ નિર્જરા, જાણે તિણે નવિ દીનો રે. ધન૦ ૧૩
વાસુદેવ જિન વંદીને, પૂછે ધરી આનંદો રે;
સાધક સાધુમેં નિરમળો, કવણ ? કહો જિનચંદો ! રે. ધન૦ ૧૪
નેમિ કહે ઢંઢણ મુનિ, સંવર નિર્જરા ધારી રે;
સહુ સાધુ થકી અધિક છે, સમતા શુદ્ધ વિહારી રે. ધન૦ ૧૫
નિજ ઘર આવતાં નરપતિ, વંધો મુનિ શમકંદો રે;

દીઠો તવ એક ગૃહપતિ, પામ્યો હરખ આનંદો રે. ધન૦ ૧૬
 મુનિ આવ્યા તસુ આંગણે, પડિલાભ્યા મનરાગે રે;
 મોહક સૂઝતા મુનિ ગ્રહી, ચઢતે મન વૈરાગે રે. ધન૦ ૧૭
 જિન વંદીને પૂછીયો, ત્રૂઝ્યો ? તે અંતરાયો રે;
 નાથ કહે જહુનાથને, કારણથી તુમે પાયો રે. ધન૦ ૧૮
 સાંભળી મુનિ અતિ હરખીયા, ધન ધન એ ગુરુરાજો રે,
 વીતરાજ ઉપગારીયા, કૃપા કરી મુજ આજો રે. ધન૦ ૧૯
 સાધ્ય અધૂરે કુણુ કરે, એ આહાર અસારો રે;
 પુદ્ગલ જગની એંઠ એ, કેમ લે મુનિ સુવિચારો રે. ધન૦ ૨૦
 સાધન વધતે આદરે, એ સાધક વ્યવહારો રે;
 નિષ્કારણ પર વસ્તુને, છીપે નહિ અણગારો રે. ધન૦ ૨૧
 એમ ચિંતવી શુદ્ધ થંડિલે, પરઠવતા તે પિંડો રે;
 પુદ્ગલ સંગની નિંદના, નિજ ગુણ રમણ પ્રચંડો રે. ધન૦ ૨૨
 પરપરિણતિ વિચ્છેદતાં, નિજપરિણતિ પ્રાગ્ભાવો રે;
 ક્ષપકશ્રેણી ધ્યાને રમ્યા, પામ્યા આત્મસ્વભાવો રે. ધન૦ ૨૩
 આતમ તત્ત્વ એકાગ્રતા, તન્મય વીરજ ધારે રે;
 ધનઘાતી સવિ ખેરવ્યા, રતનત્રયી વિસ્તારે રે. ધન૦ ૨૪
 ક્ષીણ મોહ કરી ચરણની, ક્ષાયિકતા કરી પૂરી રે;
 કેવલ જ્ઞાન દર્શન વર્યા, અંતરાય સવિ ચૂરી રે. ધન૦ ૨૫
 પરમ દાન લાલ નીપનો, કીધો કારજ સૂધો રે;
 સમવસરણમેં આવીયા, સાધ્ય સંપૂરણ સીધો રે. ધન૦ ૨૬
 એહવા મુનિને ગાઈયે, ધ્યાઈયે ધરી આનંદો રે;
 દેવચંદ્ર પદ પાઈયે, લહીયે પરમાનંદો રે. ધન૦ ૨૭

દ્રાવિડ-વારિખિદલ મુનિ-સંજ્ઞાયા.

ધન ધન મુનિવર જે સંજમ વર્યા જી, પરિહર્યા પાપ અઢાર રે;

સમતા આદરી મુનિ મમતા તણી જી, સમ્યક્ ક્ષમા દયા ભંડાર રે. ધ૦
ઋષભ વંશ દ્રવિડ નૃપ પુત્ર જે જી, દ્રાવિડ અને જીજ્ઞે વારિખિદલ રે;
ભૂમિ નિમિત્તે રણ રસીયા થકા જી, તાપસ સંયોગે કાઢ્યો સદ્ધ રે. ધ૦
સંજમ લીધો ભટ દશ કોડિથી જી, પહોંતા સિદ્ધાચળ ગિરિશૃંગ રે;
અણસણ કરી નિજ તત્ત્વે પરિણમ્યા જી,

ત્રિવિધ ત્રિવિધ વૈસિરાવી સંગ રે. ધન૦ ૩
રત્નત્રયી રમી આતમ સંવરી જી, ઓળખી છંડ્યો સર્વ વિભાવ રે;
પ્રત્યાહાર કરી ધરી ધારણા જી, વલગ્યા નિર્મળ ધ્યાન સ્વભાવ રે. ધ૦
મૈત્રી ભાવ ભજી સવિ જીવથી જી, કરુણા ભાવ દુઃખીથી તેમ રે;
પંચ ગુણીની નિત્ય પ્રમોદતા જી, શુભાશુભ વિપાકે મધ્ય પ્રેમ રે. ધ૦
પિંડસ્થે શ્રી અરિહંતાદિક તણી જી, મુદ્રા આસન શુભગાકાર રે;
ધ્યાતા અતિશય ઉપગારીપણું જી, ધ્યાન પદસ્થ ધ્યેયો સુવિચાર રે. ધ૦
નિર્મળ સિદ્ધ સ્વભાવે તન્મયી જી, જ્ઞાનાદિક ગુણથી થિર ભાવ રે;
સિદ્ધ શુદ્ધ ગુણી ગુણ ગાવતાં જી, અવલંબ્યો રૂપસ્થ સ્વભાવ રે. ધ૦ ૭
(સ્વ)સત્તાગત આતમ ગુણ એકતા જી,

ધ્યાતા નિજ ગુણ (દ્રૌય) પર્યાય રે;
ભેદ સ્વભાવે થઈ અભેદતા જી, તન્મય તત્ત્વે મોહ વિલાય રે. ધ૦ ૮
મોહ ક્ષયે ઘાતી દળ ક્ષય ગયા જી, પામ્યા નિર્મળ કેવળજ્ઞાન રે;
સિદ્ધ થયા દસ કોડી મુનીસરુજી,

કાર્તિક શુદ્ધિ પુનમ દિનમાન રે. ધન૦ ૯
કાર્તિક શુદ્ધિ પુનમ જે સિદ્ધાચળે જી, વંદે પૂજે ધન નર તેહ રે;
ઉત્તમ ગતિ પામી શિવસુખ લહે જી,

થાયે તે અનુપમ સુખ ગેહ રે. ધન૦ ૧૦
સિદ્ધાચળ સિદ્ધા મુનિરાયને જી, ગાવો ધ્યાવો ધરી આણંદ રે;
સદ્ગુરુ પાઠક શ્રી દીપચંદ્રનો જી,

શિષ્ય ગણિ ભાંખે દેવચંદ રે. ધ૦ ૧૧

જૂઠ ત્યાગ વિષે સજ્જાયા.

મોહ વશે શ્રવણે સુણ્યા રે, બોલ્યા દુઃખનો ધામ;
ધ્વજ કોલક ઈણ સંગથી રે, ઈણ લવ સાધે કામ. ચતુર નર !
પરિહર વચન અલીક, એ તો દુઃખદાયક તહકીક. ચતુર નર !
પરિં ૧

જૂઠ કથકનો મુખ કહ્યો રે, નગરની છાર સમાન;
તિરિય નરય ગતિમેં લમે રે, પામે દુઃખ વિણ જ્ઞાન. ચતુરં ૨
શીતલ ચંદન ચંદ્રથી રે, મીઠી વાણી સુહાય;
દવ દાહ વલી પાલવે રે, વચન દાહ ન ખમાય. ચતુરં ૩
મધુર વચન જગ પ્રિય છે રે, કટુક સત્ય પણ છોડ;
મધુર સત્ય ભાષી તણે રે, દરિસણથી સુખ કોડ. ચતુરં ૪
શુચિવાદી નર જે અછે રે, સફળ જન્મ તસુ ધાર;
જૂઠાબોલા માનવી રે, કેમ ઉતરે લવ પાર ? ચતુરં ૫
વ્રત શ્રુત સંજમભારનો રે, સત્ય વચન છે કોષ;
દેવ દાનવ ન કરી શકે રે, તે ઉપર તિલ દોષ. ચતુરં ૬
આનંદ કરીએ ચંદ્ર જયું રે, પાય નમે જસુ દેવ;
રૂપ જાતિ ધન હીન જયું રે, તેહને એહીજ ટેવ. ચતુરં ૭
તાપસ યોગી મૂંડીયા રે, નાગા ચીવર ધાર;
કૂડ વચન કહેતા થકા રે, તે છે પાતકકાર. ચતુરં ૮
બાધે ધન પરિવાર જે રે, તોય ન બોલે અલીક;
અન્ય પુણ્ય સહુ તોલતાં રે, તોહી ન એ સમ ઠીક. ચતુરં ૯
બહિરો શઠ ને બોબડો રે, જ્ઞાન હીન મુખ રોગ;
યોની વલી ખર શ્વાનની રે, પામે કૂડને યોગ. ચતુરં ૧૦
સાતાદિક ગુણ ગણ તણા રે, કૂડ કરે છે હાણ;

સુહૃદ્ સંગ ન કીજીએ રે, જૂઠ વચન દુઃખ ખાણ. ચતુર ૧૧
 વંદનીક ત્રય જગતમે' રે, વધે દ્રવ્ય પરિવાર;
 સત્ય વચનથી સુખ લહે રે, શુચિવાદી અણુગાર. ચતુર ૧૨
 પર કારણ વચ જૂઠનાં રે, ખોલ્યાં દે દુઃખ લક્ષ;
 અસત્ય વચનથી દુઃખ લદ્યા રે, વસુ રાજ પરતક્ષ. ચતુર ૧૩
 માનવ દાનવ સુરપતિ રે, ગ્રહ ખેચર જનપાલ;
 વંદે જિન તે પણ કહે રે, સત્ય વચન વ્રત પાલ. ચતુર ૧૪
 સત્ય વચનથી સુખ લહે રે, સત્ય વચન સુખ ખાણ;
 અચ વચન કહો પ્રાણીયા રે, દેવચંદ્રની વાણ. ચતુર ૧૫

ચોરી ત્યાગ વિષે સજ્જાચ.

પર ધન આમિષ સારિખો રે, દુઃખ દે પન્નગ જેમ;
 તસુ વિશ્વાસ ન કો કરે રે, તો આદરીએ કેમ. ચતુર નર !
 પરિહર ચોરી સંગ, ચોરીથી દુઃખ ઉપજે રે,
 વલી હોય તનનો ભંગ. ચતુરનર ! પરિ ૧

બ્રાત પિતા સુત મિત્રથી રે, તૂટે તેહનો નેહ;
 માનવથી ડરતો રહે રે, મૃગ જેમ લયનો ગેહ. ચતુર નર ૨
 ક્ષણ એક નિંદ કરે નહિ રે, મરણ થકી લયબ્રંત;
 જો કો મુઝને જાણશે રે, તો કરશે મુઝ અંત. ચતુર નર ૩
 વિદ્યા ગુરુવાઈ ગમે રે, નિજ રક્ષણ નવિ થાય;
 સજ્જન પણ નિંદા લહે રે, તસ્કર સંગ પસાય. ચતુર નર ૪
 ઘાત કરે તૃણની પડે રે, ચોર લણી સહુ લોક;
 પંડિત પણ મૂરખ હુવે રે, મુનિ પણ પામે શોક. ચતુર નર ૫
 ઘોર નરક દુઃખ દે સહી રે, ચોરી કેરી ખુદ્ધિ;
 એહની સંગતિ તે તજે રે, જે ચાહે નિજ શુદ્ધિ. ચતુર નર ૬
 ગિરિ શુક રણમે' પડ્યા રે, પર ધન લીજે નાંહિ;

તૃણ સમ પણ પર વસ્તુની રે, મત મન ધરજે આહિ. ચતુર નર૦ ૭
શિવસુખની જો આહ છે રે, રાખણ આહે ધર્મ;
સુખ આહે ઈશ્વર-પરભવે રે, તો તજ એહ કુકર્મ. ચતુર નર૦ ૮
વિરતિ મૂલ યમ સાખ છે રે, સંયમ દલ સમ ફૂલ;
પંડિત જન પંખી અછે રે, ફલ તે જ્ઞાન અમૂલ. ચતુર નર૦ ૯
ધર્મ વૃક્ષ એહવો દહે રે, ચોરી મત મન આણિ;
પર ઉપગારી આદરો રે, દેવચંદ્રની વાણિ. ચતુર નર૦ ૧૦

બ્રહ્મચર્ય વ્રતે. (બંધવ ગજ થકી ઉતરો-એ દેશી)

કૂડ કપટ ધર એ ત્રિયા, તિનકો સંગ નિવાર રે ભાઈ !
મૈથુન દુઃખદાયક તજ, આતમ ગુણ સંભાર રે ભાઈ ! ૧
નારી સંગ તજો તુમે, નારી દુઃખની ખાણ રે ભાઈ !
નારી સંગે દુઃખ હુવે, એ શ્રી જિનવર વાણ રે ભાઈ ! નારી૦ ૨
પૂ(ય)ત વહે જસુ દેહથી, કાચો વ્રણ વહે જેમ રે ભાઈ !
તેમ સ્ત્રીયોનિ અશુચિ ધરે, તિણ પર રાચો કેમ રે ભાઈ ! નારી૦ ૩
મૂત્ર ગેહ દુરગંધ છે, નારી ભગ દુઃખ ખાણી રે ભાઈ !
મૂરખ રંગ ધરે તિહાં, નવિ રાચે ઈસુ નાણી રે ભાઈ ! નારી૦ ૪
શ્વાન રુધિર નિજ જેમ પીયે, સુખ માને મનમાંહ રે ભાઈ !
કામી તેમ સ્ત્રી સંગથી, ચિત્ત ધરે ઉતસાહ રે ભાઈ ! નારી૦ ૫
નારી યોનિ અશુચિ અછે. નારી દુર્ગતિ માર્ગ રે ભાઈ !
આદર નંદે કો વૃદ્ધને, તો તરુણ ઉપર રચો રાગ રે ભાઈ ! નારી૦ ૬
સહુથી જોરાવર અછે, નારી અખલા નામ રે ભાઈ !
યોનિદ્વાર દુઃખદાર છે, પંડિત તજજો વામ રે ભાઈ ! નારી૦ ૭
ભોગવતાં તનુ નારીનાં, લાગે છે સુકુમાલ રે ભાઈ !
સૂલીથી કરડી અછે, ઉદયાગત એ કાલ રે ભાઈ ! નારી૦ ૮
મૈથુન સેવતાં થકાં, જીવ મરે લખ કોડી રે ભાઈ !

મહાનિશીથે દાખીયા, યોનિ લિંગને જોડી રે લાઈ ! નારીં ૯
 દુરગંધ મલધર લયકરુ, મંડૂકી આકાર રે લાઈ !
 ચરમરંધ્ર નારી તણે, રાગ કિસો ? વિષુ સાર રે લાઈ ! નારીં ૧૦
 સર્વ અશ્રુચિમય નિંદ એ, દુરગંધ નારી એહ રે લાઈ !
 રાચે મૂરખ માનવી, પંડિત વિરમે જેહ રે લાઈ ! નારીં ૧૧
 કુચિત મૃતક ગંધ યોનિ છે, કૃમિ કુલ પૂરણ એહ રે લાઈ !
 ક્ષર મૂત્ર ઝરતી રહે, તિણ ઉપર શ્યો નેહ ? રે લાઈ ! નારીં ૧૨
 એહ સ્વરૂપ જાણી તજે, પંડિત સ્ત્રીનો સંગ રે લાઈ !
 મદન મોહ જીપી લહે, દેવચંદ્ર પદ રંગ રે લાઈ ! નારીં ૧૩
મનો-નિગ્રહ વિષે સજ્જાચ.

કુશલ લાલ મન રોધથી રે લાલ, આતમ તત્ત્વ સન્નાહ, રે સુગુણ નર;
 આપા પર વંચે જિકે રે લાલ, નિજ મન થિરતા સાહ રે સું ૧
 મન ગજ વશ કરે જ્ઞાનશું રે લાલ, મન વશ વિષુ શિવ નાંહ રે; સું
 ધ્યાન સિદ્ધ મન શુદ્ધથી રે લાલ, ભાંજે ભવ દુઃખ દાહ રે સું મનં ૨
 તીન ભુવન તસુ દાસ છે રે લાલ, જસુ વશી મન માતંગ રે સું
 મુક્તિ ગેહ તે જન લહે રે લાલ, જસુ મન છે નિઃસંગ રે સું મનં ૩
 જેમ મનની શુદ્ધિ હુવે રે લાલ, તેમ તેમ વાઘે વિવેક રે સું
 શિવ ચાહે મન વશ વિના રે લાલ,

મૃગ-તૃષ્ણા સમ લેક રે સું મનં ૪
 જ્ઞાન ધ્યાન તપ જપ સહુ રે લાલ, મન થિર કીધાં સાચ રે; સું
 જગ દુઃખદાયક મન અછે રે લાલ, વિષય ગ્રામ મેં રાચ રે સું મનં ૫
 જ્ઞાન પરાક્રમ ફેરવી રે લાલ, વશ કરી મન ગજરાજ રે સું
 નવ વન મન કપિ જિણુ દમ્યો રે લાલ,

તસુ સિદ્ધા સવિ કાજ રે સું મં ૬
 મન ગજ વશ ન કરી શકે રે લાલ, તસુ ધ્યાનાદિક ખેહ રે; સું

જે ન સઘે શ્રુત તપ થકી રે લાલ, મન થિર સઘે તેહ રે સુ૦ મન૦ ૭
અનંત કર્મ ચઉ લેદના રે લાલ, મન થિર કીધાં બાય રે સુ૦
જસુમન થિર તેશિવ લહે રે લાલ, દંડો શાને કાય રે સુ૦ મન૦ ૮
શ્રુત તપ ચમ મન વશ વિના રે લાલ, તુસ ખંડન સમ બાણ રે; સુ૦
મન વશ વિણ શિવ નવિ લહે રે લાલ,

મન વશે શિવસુખ ઠાણ રે સુ૦ મન૦ ૯
મન વશે નિર્ગુણ ગુણ લહે રે લાલ, જિણ વિણ સહુ ગુણ બાય રે; સુ૦
ત્રીન ભુવન જીત્યા મને રે લાલ, મન જયકાર કો થાય રે સુ૦ મન૦ ૧૦
શ્રુતધર પણ મન વશ વિના રે લાલ, નવિ બાણે નિજ રૂપ રે; સુ૦
શાંત વિષય વશ મન કરી રે લાલ, મુનિ થાયે શિવ ભૂપ રે સુ૦ મન૦ ૧૧
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ મેં રે લાલ, દ્વીપ ઉદ્ધિ ગિરિસીસ રે; સુ૦
ત્રીન લોકમેં નવી ભમે રે લાલ, દેવચંદ્ર ગત રીસ રે સુ૦ મન૦ ૧૨

ધ્યાની નિર્ગ્રંથ વિષે.

દોહા.—પરમારથ નિશ્ચય કરી, વધતે મન વૈરાગ;

ઇન્દ્રિય સુખ નિરપૃહ થકા, સાધુ ઈસા વડલાગ. ૧

ભાવ શુદ્ધિ ભવબ્રમણથી, છૂટા જે જોગીશ;

કામ ભોગથી ઉભગ્યા, તનની રપૃહા ન રીશ. ૨

પ્રાણ ત્યાગ પણ ધ્યાનથી, છૂટે નહિ લગાર;

પર ત્યાગી મુનિવર તિકે, ધ્યાનતણા આધાર. ૩

મહા—પરિસહ સાપથી, જન નિંદાથી બસ;

ક્ષોભ ન પામે મન તનક, વસતા નિજ ગુણ વાસ. ૪

રાગ દ્રેષ રાક્ષસ થકી, ભય નવિ પામે જેહ;

નારીથી મન નવિ ચલે, અક્ષય નિજ રસ ગેહ. ૫

તપ દીપકની જ્યોતિથી, બાદ્યા કર્મ પતંગ;

જ્ઞાન રાજ્ય ત્રય લોકનો, વિલસે જેહ નિઃસંગ. ૬

તપથી તનને પીડવે, ઉપશમ રસ ભંડાર;
લોક સર્વ સુખકાર જે, મોહ અગ્નિ જળધાર. ૭
નિજ સ્વભાવ આનંદમય, શાંત સુધારસ ઠામ;
યોગ મહાગજ છપને, વ્રતધારી શમ ધામ. ૮

ઢાળ-તાર મુઝ તાર સંસાર સાગર થકી-એ દેશી.
મહા શમધાર સુખકાર મુનિરાય જે, ધ્યાન ધ્યાવા ભણી જોગ થાવે;
દેહ આધાર સંસાર સુખ નિરપૃહી, તેહ જોગીશ નિજ દેવ પાવે. મં ૧
શુદ્ધ વિજ્ઞાન રસ પાનથી શાંત મન, થાવર જંગમ હયા ધારી;
મેરુ જેમ અચલ આકાશ જેમ નિર્મલા,

પવન જેમ સંગ વિષુ લોભ વારી. મં ૨
ભવ્ય સારંગ સુખકાર ઉપદેશથી, દેહ શોભા તજી મોક્ષ સાધે;
જ્ઞાન શક્તિ કરી આત્મ નિજ ઓલખે,

શુદ્ધ નિજ ધ્યાન તે મુનિ આરાધે મં ૩
એમ નિજ દેવને મોક્ષ ગૃહ ચઢણને, કહી સોપાન સમ સાધુ સેવા;
ધ્યાન તે સાધુને મોક્ષ કારણ કહ્યો,

વિમળ વિખ્યાત નિજ ગુણ વહેવા. મં ૪
દાંત મન વિહંગ ઈન્દ્રિય ભણી જે દમે, જ્ઞાનના ગેહ પાતક વિહારે;
કર્મ દલ ગંજને ચિત્ત નિરમલ થકા,

એમ જોગીશ શિવ મગ સુધારે. મં ૫
ગિરિ નગર કંદરા ગેહ શય્યા શિલા, ચંદ્રકર દીપ મૃગ સંગ ચારી;
જ્ઞાન જલ તપ અદીન શાંત આત્મા થકા,

ધન્ય નિર્ઘ્રંથ સુવિહિત વિહારી મં ૬
પ્રાણુ ઈન્દ્રિય વલી દેહ સંવર કરી, રોડી સંકલ્પ મન મોહ ભંજ;
ધન્ય નિજ ધ્યાન આનંદ આલંબ ધરી,

-શુદ્ધ પદ આત્મની જ્યોતિ રંજ. મં ૭

હેય આદેય ત્રિભુવન ગણે સાધુ જે, ક્ષય કરે પુણ્યને પાપ કેરો;
આત્મ આનંદ સ્યાદ્રાદ્યથી વિષયને, વિષ ગણી ભંજતા કર્મ ઘેરો. મં ૮
કાર્ય સંસારના સાધતા જ્ઞાન વિણ, જગતમેં એહવા બહુત હીસે;
કાપી ભવ દુઃખ વલી જ્ઞાન જલ ઝીલતા,

એહવા સાધ દોય તીન હીસે. મં ૯

બડે પ્રાસાદમેં નરમ પદ્યંક પર, રાત જે પોઠતા નારી સંગે;
તેહ ગિરિ કંદરા કઠીન શિલા પરે, રહે નિત જગતા ધ્યાન રંગે. મં ૧૦
ચિત્ત ધિર રાગ ને દ્વેષનો ક્ષય કરી, જીવ ઇન્દ્રિય આરંભ છોડી;
જ્ઞાન ઉદ્દીપના થકી આનંદમય, દેખી નિજ દેવને કર્મ મોડી. મં ૧૧
છોડી પરસંગ આત્મા ભણી સિદ્ધ સમ, ધ્યાવતા સુમતિસું મોહ વારે;
આત્મ સ્વભાવ ગત જગત સહુ અન્ય ગણી,

જ્ઞાનનિધિ મોક્ષ લક્ષ્મી સુધારે. મહાં ૧૨
તત્ત્વચિંતા કરે વિષયને પરિહરે, સ્વહિત નિજ જ્ઞાન આનંદ દરીઓ;
સુમતિ સંયુક્ત તપ ધ્યાન સંયમ સહિત,

એહવો સાધ ચારિત્ર ભરીયો. મં ૧૩
એહવા પંડિતો વચન રચના થકી, નિત શુણે આત્મને બહુત એસા;
શુદ્ધ અનુભૂતિ આનંદસૂં રાચીયા, કટે ભવ પાસ દુરલાંભ તેસા મં ૧૪
એહવા યોગધારી જિકે મુનિવરુ, ધ્યાન નિશ્ચલ તે કેઈજ રાખે;
ધ્યાન ને યોગ અણુયોગની એ કથા, અંથ અનુસાર દેવચંદ્ર ભાંખે મં ૧

શુદ્ધિ પત્રક.

પત્રાંક	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૬	૨	જળ	જેમ જળ
”	”	ઘન નિજ	ઘન
૩૦	૧૭	પજન્તુન	પજન્તુન

